

Verdrag inzake de bescherming van het marien milieu van de noordoostelijke Atlantische Oceaan	3
--	---

*

* *

Convention pour la protection du milieu marin de l'Atlantique du Nord-Est	41
---	----

**VERDRAG INZAKE DE BESCHERMING VAN HET MARIEN MILIEU
VAN DE NOORDOOSTELIJKE ATLANTISCHE OCEAAN**

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING

ARTIKEL 1:	DEFINITIES
ARTIKEL 2:	ALGEMENE VERPLICHTINGEN
ARTIKEL 3:	VERONTREINIGING VANAF HET LAND
ARTIKEL 4:	VERONTREINIGING DOOR STORTING OF VERBRANDING
ARTIKEL 5:	VERONTREINIGING VANAF OFFSHORE-BRONNEN
ARTIKEL 6:	EVALUATIE VAN DE KWALITEIT VAN HET MARIEN MILIEU
ARTIKEL 7:	VERONTREINIGING VAN ANDERE BRONNEN
ARTIKEL 8:	WETENSCHAPPELIJK EN TECHNISCH ONDERZOEK
ARTIKEL 9:	TOEGANG TOT INFORMATIE
ARTIKEL 10:	COMMISSIE
ARTIKEL 11:	WAARNEMERS
ARTIKEL 12:	SECRETARIAAT
ARTIKEL 13:	BESLISSINGEN EN AANBEVELINGEN
ARTIKEL 14:	STATUS VAN BIJLAGEN EN AANHANGSELS
ARTIKEL 15:	WIJZIGING VAN HET VERDRAG
ARTIKEL 16:	AANNEMING VAN BIJLAGEN
ARTIKEL 17:	WIJZIGING VAN BIJLAGEN
ARTIKEL 18:	AANNEMING VAN AANHANGSELS
ARTIKEL 19:	WIJZIGING VAN AANHANGSELS
ARTIKEL 20:	STEMRECHT
ARTIKEL 21:	GRENSOVERSCHRIJDENDE VERONTREINIGING
ARTIKEL 22:	RAPPORTERING AAN DE COMMISSIE

ARTIKEL 23:	NALEVING
ARTIKEL 24:	REGIONALE BENADERING
ARTIKEL 25:	ONDERTEKENING
ARTIKEL 26:	BEKRACHTIGING, AANVAARDING OF GOEDKEURING
ARTIKEL 27:	TOETREDINGEN
ARTIKEL 28:	VOORBEHOUDEN
ARTIKEL 29:	VANKRACHTWORDING
ARTIKEL 30:	OPZEGGING
ARTIKEL 31:	VERVANGING VAN DE VERDRAGEN VAN OSLO EN PARIJS
ARTIKEL 32:	REGELING VAN GESCHILLEN
ARTIKEL 33:	PLICHTEN VAN DE DEPOT-REGERING
ARTIKEL 34:	ORIGINELE TEKST
BIJLAGE I:	BIJLAGE OVER DE VOORKOMING EN UITSCHAKELING VAN VERONTREINIGING VANAF HET LAND
BIJLAGE II:	BIJLAGE OVER DE VOORKOMING EN UITSCHAKELING VAN VERONTREINIGING DOOR STORTING OF VERBRANDING
BIJLAGE III:	BIJLAGE OVER DE VOORKOMING EN UITSCHAKELING VAN VERONTREINIGING VANAF OFFSHORE-BRONNEN
BIJLAGE IV:	BIJLAGE OVER DE EVALUATIE VAN DE KWALITEIT VAN HET MARIEN MILIEU
AANHANGSEL 1:	CRITERIA VOOR DE DEFINITIE VAN DE PRAKTIJKEN EN TECHNIEKEN VERMELD IN PARAGRAAF 3(b)(i) VAN ARTIKEL 2 VAN HET VERDRAG
AANHANGSEL 2:	CRITERIA VERMELD IN PARAGRAAF 2 VAN ARTIKEL 1 VAN BIJLAGE I EN IN PARAGRAAF 2 VAN ARTIKEL 2 VAN BIJLAGE III

VERDRAG INZAKE DE BESCHERMING VAN HET MARIEN MILIEU VAN DE NOORDOOSTELIJKE ATLANTISCHE OCEAAN

De Verdragsluitende Partijen:

Zich bewust van het vitale belang voor alle volkeren van het marien milieu en van de daarvan levende fauna en flora;

Zich bewust van de inherente waarde van het marien milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan en van de noodzaak tot gecoördineerde bescherming ervan;

Erkennende dat gezamenlijk optreden op nationaal, regionaal en mondiaal niveau van essentieel belang is ter voorkoming en uitschakeling van zeeverontreiniging en om te komen tot een duurzaam beheer van de maritieme zone, wat wil zeggen, het beheer van de menselijke activiteiten op een zodanige wijze dat het mariene ecosysteem verder in staat is om het rechtmatig gebruik van de zee blijvend te verzekeren en om aan de noden van huidige en toekomstige generaties te blijven voldoen;

Indachtig dat het ecologisch evenwicht en het rechtmatig gebruik van de zee door verontreiniging bedreigd worden;

Overwegende de aanbevelingen van de Leefmilieuconferentie van de Verenigde Naties, die in juni 1972 in Stockholm werd gehouden;

Overwegende ook de resultaten van Conferentie over Milieu en Ontwikkeling van de Verenigde Naties, die in juni 1992 in Rio de Janeiro werd gehouden;

Herinnerend aan de relevante bepalingen van het internationaal gewoonterecht zoals weerspiegeld in deel XII van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het Recht van de Zee en, in het bijzonder, Artikel 197 inzake internationale en regionale samenwerking ter bescherming en behoud van het marien milieu;

Overwegende dat de gemeenschappelijke belangen van de bij eenzelfde mariene zone betrokken Staten hen moeten aanzetten tot samenwerking op regionaal of subregionaal niveau;

Herinnerend aan de positieve resultaten die werden behaald binnen de context van het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten vanaf schepen en luchtvaartuigen, dat op 15 februari 1972 in Oslo werd getekend, en gewijzigd door de protocols van 2 maart 1983 en 5 december 1989, en het Verdrag ter voorkoming van verontreiniging van de zee vanaf het land, dat op 4 juni 1974 in Parijs werd getekend, en gewijzigd door het protocol van 26 maart 1986;

De overtuiging toegedaan dat verdere internationale maatregelen ter voorkoming en uitschakeling van de verontreiniging van de zee onverwijld moeten worden genomen, als onderdeel van progressieve en samenhangende maatregelen ter bescherming van het marien milieu;

Erkennende dat het wenselijk kan zijn inzake de voorkoming en uitschakeling van verontreiniging van het marien milieu, of inzake de bescherming van het marien milieu tegen de nadelige effecten van de menselijke bedrijvigheid, om op regionaal vlak strengere maatregelen aan te nemen dan wat voorzien is in internationale verdragen of overeenkomsten met een mondiale werkingsfeer;

Erkennende dat vraagstukken in verband met het visserijbeheer naar behoren geregeld zijn door internationale en regionale overeenkomsten die specifiek dergelijke problemen behandelen;

Overwegende dat de huidige Verdragen van Oslo en Parijs sommige van de vele verontreinigingsbronnen niet naar behoren regelen, en dat het daarom gerechtvaardigd is deze te vervangen door het onderhavig Verdrag, dat alle bronnen van verontreiniging van het marien milieu bestrijkt en de nadelige effecten van de menselijke bedrijvigheid erop, rekening houdt met het voorzorgsprincipe en de regionale samenwerking verstevigt;

Zijn overeengekomen hetgeen volgt:

ARTIKEL 1 DEFINITIES

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder :

(a) "Maritieme zone": de binnenwateren en de territoriale zee van de Verdragsluitende Partijen, de zee voorbij en grenzend aan de territoriale zee onder de rechtsmacht van de kuststaat voor zover erkend door de internationale wetgeving, en de volle zee, met inbegrip van de zeebodem van al deze wateren en de ondergrond ervan, gelegen binnen de volgende grenzen:

- (i) die delen van de Atlantische Oceaan en de Noordelijke IJszee en de hertoe behorende zeeën ten noorden van 36° noorderbreedte en tussen 42° westerlengte en 51° oosterlengte, met uitzondering van:
 - (1) de Oostzee en de Belten, ten zuiden en ten oosten van de lijnen getrokken van Hasenøre-voorland naar Punt Gniben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Gilbjerg-voorland tot Kullen,
 - (2) de Middellandse Zee en de bijbehorende zeeën tot aan het snijpunt van de breedtegraad van 36° noorderbreedte en de lengtegraad van 5° 36' westerlengte;
- (ii) het deel van de Atlantische Oceaan dat gelegen is ten noorden van 59° noorderbreedte en tussen 44° westerlengte en 42° westerlengte.

(b) "Binnenwateren": de wateren aan de landzijde van de basislijnen van waaraf de breedte van de territoriale zee wordt gemeten en die zich in het geval van waterlopen uitspreiden tot aan de zoetwatergrens.

(c) "Zoetwatergrens": de plaats in de waterloop waar bij laagwater en in tijden van geringe afvloeiing van zoet water het zoutgehalte merkbaar stijgt ten gevolge van de aanwezigheid van zeewater.

(d) "Verontreiniging": de rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng door de mens van stoffen of energie in de maritieme zone die leidt, of waarschijnlijk leidt, tot gevaar voor de menselijke gezondheid, schade aan de levende rijkdommen en de mariene ecosystemen, aantasting van de recreatiemogelijkheden of hinder van enig ander rechtmatig gebruik van de zee.

(e) "Bronnen aan land": punt- en diffuse bronnen aan land van waaruit stoffen of energie de maritieme zone bereiken via het water, door de lucht, of rechtstreeks vanaf de kust. Dit omvat bronnen die verband houden met elke opzettelijke verwijdering onder de zeebodem toegankelijk vanaf land via tunnels, pijpleidingen of op enige andere manier, alsook bronnen die verband houden met kunstmatige structuren, die in de maritieme zone onder de rechtsmacht van een Verdragsluitende partij opgesteld staan, en niet dienen voor offshore-activiteiten.

(f) "Storten" :

(i) het zich opzettelijk ontdoen in de maritieme zone van afval of andere materie

(1) vanaf schepen of luchtvaartuigen;

(2) vanaf offshore-installaties;

(ii) het zich opzettelijk ontdoen in de maritieme zone van

(1) schepen of luchtvaartuigen;

(2) offshore-installaties en offshore-pijpleidingen

(g) wordt onder "Storten" niet verstaan :

(i) het zich overeenkomstig het Internationaal Verdrag ter Voorkoming van de Verontreiniging vanaf Schepen, 1973, zoals gewijzigd door het protocol van 1978 in verband daarmee, of andere toepasselijke internationale wetgeving, ontdoen van afval of andere materie gepaard gaande met, of voortvloeiende uit, de normale werking van schepen of luchtvaartuigen of offshore-installaties, ander dan afval of andere materie die naar of door schepen of luchtvaartuigen of offshore-installaties worden vervoerd met de bedoeling om zich te ontdoen van dergelijk afval of andere materie, of voortvloeiend uit de behandeling van dergelijk afval of andere materie op dergelijke schepen of luchtvaartuigen of offshore-installaties;

(ii) de plaatsing van materie met een ander doel dan het zich louter ontdoen ervan, op voorwaarde dat, indien de plaatsing ervan gebeurt met een ander doel dan waarvoor de materie oorspronkelijk ontworpen of gebouwd werd, dit gebeurt overeenkomstig de relevante bepalingen van het Verdrag; en

(iii) met het oog op Bijlage III, het geheel of gedeeltelijk ter plaatse achterlaten van een in onbruik geraakte offshore-installatie of offshore-pijpleiding op voorwaarde dat eender welke dergelijke operatie plaats vindt in overeenstemming met om het even welke relevante bepaling van het Verdrag en met andere relevante internationale wetgeving.

(h) "Verbranding": elke opzettelijke verbranding van afval of andere materie in de maritieme zone met de bedoeling deze thermisch te vernietigen.

(i) "Verbranding" omvat niet de thermische vernietiging in overeenstemming met de toepasselijk internationale wetgeving van afval of andere materie die gepaard gaat met, of voortvloeit uit de normale werking van schepen of luchtvaartuigen, of offshore-installaties met uitzondering van de thermische vernietiging van afval of andere materie aan boord van schepen of luchtvaartuigen of offshore-installaties die ingezet worden voor het doel van dergelijke thermische vernietiging.

(j) "Offshore-activiteiten": activiteiten uitgevoerd in de maritieme zone met het oog op de exploratie, evaluatie of exploitatie van yloeibare en gasvormige koolwaterstoffen;

(k) "Offshore-bronnen": offshore-installaties en offshore-pijpleidingen van waaruit stoffen of energie de maritieme zone bereiken;

(l) "Offshore-installatie": elke door de mens gemaakte structuur, installatie of vaartuig of onderdeel ervan, zowel drijvend als op de zeebodem vastgemaakt, die in de maritieme zone opgesteld staat en bedoeld is voor offshore-activiteiten.

(m) "Offshore-pijpleiding" betekent om het even welke pijpleiding die in de maritieme zone werd geplaatst met het oog op offshore-activiteiten.

(n) "Schepen of luchtvaartuigen": vaartuigen die zich op het water, in het water of in de lucht voortbewegen ongeacht hun type, hun onderdelen en andere toebehoren ervan. Deze uitdrukking omvat luchtkussenvaartuigen, drijvende vaartuigen al dan niet met eigen voortstuwingsvermogen, en andere door de mens gemaakte structuren in de maritieme zone en hun uitrusting, maar sluit offshore-installaties en offshore-pijpleidingen uit.

(o) wordt onder "Afval of andere materie" niet verstaan :

(i) stoffelijke overschotten;

(ii) offshore-installaties;

(iii) offshore-pijpleidingen;

(iv) onverwerkte vis en visafval overboord gezet vanaf vissersboten.

(p) "Verdrag" : tenzij de tekst het anders vermeldt, het Verdrag inzake de Bescherming van het Marien Milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, met zijn Bijlagen en Aanghangsels.

(q) Het "Verdrag van Oslo" : het Verdrag ter Voorkoming van Verontreiniging van de Zee ten gevolge van het Storten vanaf Schepen en Luchtvaartuigen, dat op 15 februari 1972 in Oslo werd ondertekend, zoals gewijzigd door de protocols van 2 maart 1983 en 5 december 1989.

(r) Het "Verdrag van Parijs" : het Verdrag ter Voorkoming van Verontreiniging van de Zee vanaf het Land, dat op 4 juni 1974 in Parijs werd ondertekend, zoals gewijzigd door het protocol van 26 maart 1986.

(s) "Regionale Organisatie voor Economische Integratie" : een organisatie opgericht door soevereine staten van een bepaalde regio, die bevoegd is op het gebied van zaken die vallen onder het Verdrag, en die naar behoren gevolmachtigd werd, overeenkomstig de interne procedures, om het Verdrag te ondertekenen, te bekrachtigen, te aanvaarden, goed te keuren of er tot toe te treden.

ARTIKEL 2 ALGEMENE VERPLICHTINGEN

1. (a) De Verdragsluitende Partijen nemen in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag, alle mogelijke maatregelen ter voorkoming en uitschakeling van verontreiniging, en treffen de nodige maatregelen om de maritieme zone te beschermen tegen de nadelige invloeden van de menselijke bedrijvigheid met de bedoeling de gezondheid van de mens te vrijwaren en de mariene ecosystemen te behouden en om, indien haalbaar, de mariene gebieden die nadelig beïnvloed werden, te herstellen.

(b) Hiertoe nemen de Verdragsluitende Partijen afzonderlijk of gezamenlijk programma's en maatregelen aan en harmoniseren zij hun beleid en strategie terzake.

2. De Verdragsluitende Partijen :

(a) passen het voorzorgsprincipe toe, volgens hetwelke preventieve maatregelen dienen getroffen te worden wanneer er redelijke grond tot bezorgdheid bestaat om aan te nemen dat, rechtstreeks of onrechtstreeks, in het marien milieu ingebrachte stoffen of energie, gevaar kunnen meebrengen voor de menselijke gezondheid, schade kunnen toebrengen aan de levende rijkdommen en de mariene ecosystemen, de recreatiemogelijkheden kunnen aantasten of enig ander rechtmatig gebruik van de zee kunnen hinderen, zelfs wanneer er geen sluitend bewijs is van een oorzakelijk verband tussen de inbreng en de gevolgen;

(b) passen het principe van "de vervuiler betaalt" toe, volgens hetwelke de kosten voor maatregelen ter voorkoming, controle en vermindering van de verontreiniging voor rekening zijn van de vervuiler.

3. (a) Bij het tot uitvoering brengen van het Verdrag nemen de Verdragsluitende Partijen programma's en maatregelen aan die, waar van toepassing, termijnen voor hun voltooiing bevatten en die tenvolte rekening houden met het gebruik van de meest recente technologische ontwikkelingen en praktijken ontworpen voor het ten volle voorkomen en uitschakelen van verontreiniging.

(b) Hiertoe :

(i) houden zij rekening met de criteria vermeld in Aanhangsel 1, met betrekking tot programma's en maatregelen de aanwending definiëren van *inter alia*,

- beste beschikbare technieken
- beste milieuveilige handelswijze

met inbegrip van, waar van toepassing, schone technologie;

(ii) verzekeren zij bij de uitvoering van zulke programma's en maatregelen, de toepassing van beste beschikbare technieken en beste milieuveilige handelswijze zoals gedefinieerd, met inbegrip van, waar van toepassing, schone technologie;

4. De Verdragsluitende Partijen passen de maatregelen die ze aannemen op dergelijke wijze toe dat een toename van de verontreiniging van de zee buiten de maritieme zone of in andere delen van het milieu, wordt voorkomen.

5. Geen enkele bepaling van het Verdrag mag geïnterpreteerd worden als een beletsel voor de Verdragsluitende Partijen om afzonderlijk of gezamenlijk strengere maatregelen te nemen met betrekking tot de voorkoming en de uitschakeling van verontreiniging van het marien milieu of met betrekking tot de bescherming van het marien milieu tegen de nadelige invloeden van de menselijke bedrijvigheid.

ARTIKEL 3

VERONTREINIGING VANAF HET LAND

De Verdragsluitende Partijen nemen afzonderlijk of gezamenlijk alle mogelijke maatregelen om verontreiniging vanaf het land te voorkomen en uit te schakelen overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder zoals voorzien in Bijlage I.

ARTIKEL 4

VERONTREINIGING DOOR STORTING OF VERBRANDING

De Verdragsluitende Partijen nemen afzonderlijk of gezamenlijk alle mogelijke maatregelen om verontreiniging door het storten of verbranden van afval of andere materie te voorkomen en uit te schakelen overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder zoals voorzien in Bijlage II.

ARTIKEL 5

VERONTREINIGING VANAF OFFSHORE-BRONNEN

De Verdragsluitende Partijen nemen afzonderlijk of gezamenlijk alle mogelijke maatregelen om verontreiniging vanaf offshore-bronnen te voorkomen en uit te schakelen overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder zoals voorzien in Bijlage III.

ARTIKEL 6

EVALUATIE VAN DE KWALITEIT VAN HET MARIEN MILIEU

Overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag, in het bijzonder zoals voorzien in Bijlage IV,

(a) voeren de Verdragsluitende Partijen voor de maritieme zone of voor regio's of subregio's ervan, met regelmatige tussentijden, gezamenlijke evaluaties uit inzake de kwaliteit van het marien milieu en van de evolutie ervan, en publiceren hiervan de resultaten;

(b) geven bij zulke evaluatie zowel een beoordeling van de doeltreffendheid van de maatregelen die ter bescherming van het marien milieu genomen en gepland werden als een aanduiding van actieprioriteiten.

ARTIKEL 7

VERONTREINIGING VAN ANDERE BRONNEN

De Verdragsluitende Partijen werken samen om, naast de Bijlagen vermeld in de artikels 3, 4, 5 en 6 hierboven, Bijlagen aan te nemen waarin maatregelen, procedures en normen voorgeschreven worden ter bescherming van het marien milieu tegen verontreiniging van andere bronnen, voor zover die verontreiniging nog niet het voorwerp uitmaakt van effectieve maatregelen die door andere internationale organisaties overeengekomen of door andere internationale verdragen voorgeschreven zijn.

ARTIKEL 8

WETENSCHAPPELIJK EN TECHNISCH ONDERZOEK

1. Om de doelstellingen van het Verdrag te bevorderen, zetten de Verdragsluitende Partijen aanvullende of gezamenlijke wetenschappelijke of technische onderzoeksprogramma's op en maken overeenkomstig een standaard-procedure, het volgende aan de Commissie over :

(a) de resultaten van dergelijk aanvullend, gezamenlijk of ander relevant onderzoek;

(b) gedetailleerde informatie over andere relevante wetenschappelijke en technische onderzoeksprogramma's.

2. Daarbij nemen de Verdragsluitende Partijen het werk dat op deze gebieden uitgevoerd is door de desbetreffende internationale organisaties en agentschappen in acht.

ARTIKEL 9 TOEGANG TOT INFORMATIE

1. De Verdragsluitende Partijen zorgen ervoor dat hun bevoegde overheden ertoe gehouden zijn om de informatie omschreven in paragraaf 2 van dit Artikel aan elke natuurlijke of rechtspersoon ter beschikking te stellen, dit in antwoord op elk redelijk verzoek, zonder dat deze persoon enig belang hoeft te bewijzen, zonder onredelijke kosten, zo snel mogelijk, en ten laatste binnen de twee maanden.
2. De informatie waarnaar verwezen wordt in paragraaf 1 van dit Artikel betreft elke beschikbare informatie in geschreven, visuele, auditieve of databasis-vorm over de toestand van het marien milieu, over activiteiten of maatregelen die er een nadelige invloed op hebben of waarschijnlijk op hebben, en over de activiteiten of maatregelen die overeenkomstig het Verdrag ingevoerd werden.
3. De bepalingen van dit Artikel doen niets af van het recht van de Verdragsluitende Partijen om, in overeenstemming met hun nationale wetgeving en toepasselijke internationale reglementen, te weigeren op een verzoek om dergelijke informatie in te gaan wanneer dit verband houdt met:
 - (a) het vertrouwelijk karakter van procedures van de overheid, internationale betrekkingen en landsverdediging;
 - (b) de openbare veiligheid;
 - (c) zaken die *sub judice* of in onderzoek zijn of geweest zijn (disciplinair onderzoek inbegrepen), of die het voorwerp uitmaken van vooronderzoek;
 - (d) vertrouwelijke commerciële en industriële informatie, met inbegrip van intellectuele eigendom;
 - (e) het vertrouwelijk karakter van persoonlijke gegevens en/of bestanden;
 - (f) gegevens geleverd door een derde partij zonder dat deze derde partij wettelijk verplicht is dat te doen;
 - (g) gegevens waarvan de bekendmaking aantasting van het milieu waarop zulke materie betrekking heeft waarschijnlijker zou maken.

4. De weigering dient met redenen te zijn omkleed.

ARTIKEL 10 COMMISSIE

1. Bij deze wordt een Commissie opgericht bestaande uit vertegenwoordigers van elk van de Verdragsluitende Partijen. De Commissie komt op regelmatige tijdstippen bijeen en telkens wanneer op grond van bijzondere omstandigheden, hiertoe overeenkomstig het Huishoudelijk Reglement wordt besloten.

2. De Commissie heeft tot taak:

- (a) toezicht uit te oefenen op de uitvoering van dit Verdrag;
- (b) in het algemeen een overzicht in te stellen naar de toestand van de maritieme zone, de doeltreffendheid van de aangenomen maatregelen, de prioriteiten en de noodzaak tot het treffen van aanvullende of afwijkende maatregelen;
- (c) in overeenkomst met de Algemene Verplichtingen van het Verdrag, programma's en maatregelen op te stellen voor het voorkomen en uitschakelen van verontreiniging, en voor het controleren van activiteiten die, rechtstreeks of onrechtstreeks, een nadelige invloed kunnen hebben op de maritieme zone; zulke programma's en maatregelen kunnen, wanneer toepasselijk, economische instrumenten omvatten;
- (d) regelmatig haar werkprogramma op te stellen;
- (e) die ondergeschikte organen op te richten die zij nodig acht, en hun mandaat te bepalen;
- (f) voorstellen ter wijziging van het Verdrag in overweging te nemen en, desgevallend, aan te nemen overeenkomstig de Artikelen 15, 16, 17, 18, 19 en 27;
- (g) de functies te vervullen haar toevertrouwd door Artikelen 21 en 23 en zulke andere functies die nodig mochten blijken volgens de bepalingen van het Verdrag.

3. Hiertoe kan de Commissie, *inter alia*, beslissingen en aanbevelingen aannemen in overeenstemming met Artikel 13;

4. De Commissie stelt een Huishoudelijk Reglement op dat met eenparigheid van stemmen door de Verdragsluitende Partijen aangenomen wordt.

5. De Commissie stelt een Financieel Reglement op dat met eenparigheid van stemmen door de Verdragsluitende Partijen aangenomen wordt.

ARTIKEL 11 WAARNEMERS

1. De Commissie kan, met eenparigheid van stemmen van de Verdragsluitende Partijen, besluiten om als waarnemer toe te laten:

- (a) elke Staat die geen Verdragsluitende Partij is bij het Verdrag;
- (b) elke internationale gouvernementele of elke niet-gouvernementele organisatie waarvan de activiteiten verband houden met het Verdrag.

2. Zulke waarnemers kunnen deelnemen aan de vergaderingen van de Commissie doch zonder stemrecht en kunnen de Commissie elke informatie of rapporten voorleggen met betrekking tot de doelstellingen van het Verdrag.

3. De voorwaarden voor de toelating en deelneming voor de waarnemers worden vastgelegd in het Huishoudelijk Reglement van de Commissie.

ARTIKEL 12 SECRETARIAAT

1. Een permanent Secretariaat wordt hierbij opgericht.

2. De Commissie benoemt een Uitvoerend Secretaris en bepaalt de taken van die betrekking, evenals de voorwaarden waaraan moet worden voldaan.

3. De Uitvoerend Secretaris vervult de functies die noodzakelijk zijn voor het beheer van het Verdrag en voor het werk van de Commissie evenals de andere taken die de Commissie de Uitvoerend Secretaris overeenkomstig het Huishoudelijk Reglement en het Financieel Reglement toevertrouwt.

ARTIKEL 13 BESLISSINGEN EN AANBEVELINGEN

1. Beslissingen en aanbevelingen worden met eenparigheid van stemmen van de Verdragsluitende Partijen aangenomen. Indien geen eenparigheid bereikt kan worden, en tenzij anders in het Verdrag vermeld, kan de Commissie niettemin beslissingen of aanbevelingen aannemen met een meerderheid van drie vierden van de stemmen van de Verdragsluitende Partijen.

2. Een beslissing wordt bindend na het verstrijken van een termijn van tweehonderd dagen na aanneming ervan voor die Verdragsluitende Partijen die ervóór gestemd hebben en die binnen die termijn de Uitvoerend Secretaris niet schriftelijk in kennis hebben gesteld van het feit dat zij niet in staat zijn om de beslissing te aanvaarden, op voorwaarde dat bij het verstrijken van deze termijn drie vierden van de Verdragsluitende Partijen ofwel vóór de beslissing gestemd hebben en hun aanvaarding niet ingetrokken hebben of de Uitvoerend Secretaris schriftelijk in kennis hebben gesteld van het feit dat zij in staat zijn om de beslissing aan te nemen. Een dergelijke beslissing wordt bindend voor elke andere Verdragsluitende Partij die de Uitvoerend Secretaris schriftelijk in kennis heeft gesteld van het feit dat zij in staat is om de beslissing te aanvaarden, vanaf het ogenblik van die kennisgeving of na het verstrijken van een termijn van tweehonderd dagen na de aanneming van de beslissing, waarbij hetgeen laatst komt, geldt.

3. Een kennisgeving overeenkomstig paragraaf 2 van dit Artikel aan de Uitvoerend Secretaris kan aangeven dat een Verdragsluitende Partij niet in staat is om een beslissing aan te nemen, voor zover het betrekking heeft op één of meer van zijn afhankelijke of autonome gebieden waarop het Verdrag van toepassing is.

4. Alle door de Commissie aangenomen beslissingen bevatten, waar van toepassing, bepalingen waarin het tijdschema voor de uitvoering van de beslissing opgegeven wordt.
5. Aanbevelingen hebben geen bindende kracht.
6. Beslissingen betreffende enige Bijlage of Aangangsel worden enkel genomen door de Verdragsluitende Partijen die door de Bijlage of het Aangangsel in kwestie gebonden zijn.

ARTIKEL 14 STATUS VAN BIJLAGEN EN AANHANGSELS

1. De Bijlagen en Aangangsels maken integraal deel uit van het Verdrag.
2. De Aangangsels zijn van wetenschappelijke, technische of administratieve aard.

ARTIKEL 15 WIJZIGING VAN HET VERDRAG

1. Onverminderd de bepalingen van paragraaf 2 van Artikel 27 en specifieke bepalingen die gelden voor de aanneming of wijziging van Bijlagen of Aangangsels, zijn alle wijzigingen op het Verdrag aan onderhavig Artikel onderworpen.
2. Elke Verdragsluitende Partij kan een wijziging aan het Verdrag voorstellen. De tekst van de voorgestelde wijziging moet ten minste zes maanden vóór de vergadering van de Commissie waarop de wijziging voor aanneming voorgesteld wordt, door de Uitvoerend Secretaris van de Commissie aan de Verdragsluitende Partijen worden overgemaakt. De Uitvoerend Secretaris maakt de voorgestelde wijziging ook ter informatie over aan de ondertekenaars van het Verdrag.
3. De Commissie neemt de wijziging aan met eenparigheid van stemmen van de Verdragsluitende Partijen.
4. De aangenomen wijziging wordt door de Depot-Regering aan de Verdragsluitende Partijen ter bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring voorgelegd. Van de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van de wijziging wordt schriftelijk aan de Depot-Regering kennis gegeven.
5. Voor die Verdragsluitende Partijen die de wijziging bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd hebben wordt de wijziging van kracht op de dertigste dag na ontvangst door de Depot-Regering van de kennisgeving van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring door ten minste zeven Verdragsluitende Partijen. Daarna wordt de wijziging voor elke andere Verdragsluitende Partij van kracht op de dertigste dag nadat die Verdragsluitende Partij haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van de wijziging neergelegd heeft.

ARTIKEL 16 AANNEMING VAN BIJLAGEN

De bepalingen van Artikel 15 betreffende wijzigingen van het Verdrag zijn ook van toepassing bij het voorstellen, aannemen en in werking treden van een Bijlage bij het Verdrag, behalve dat de Commissie eender welke Bijlage waarnaar verwezen wordt in Artikel 7, aanvaardt met een drie vierden meerderheid van stemmen van de Verdragsluitende Partijen.

ARTIKEL 17 WIJZIGING VAN BIJLAGEN

1. De bepalingen van Artikel 15 betreffende wijzigingen van het Verdrag zijn ook van toepassing bij een wijziging van een Bijlage bij het Verdrag, behalve dat de Commissie wijzigingen op eender welke Bijlage waarnaar verwezen wordt in Artikel 3, 4, 5, 6 of 7 aanvaardt met een drie vierden meerderheid van stemmen van de Verdragsluitende Partijen gebonden door die Bijlage.
2. Indien de wijziging aan een Bijlage verband houdt met een wijziging van het Verdrag, zijn op de wijziging van de Bijlage dezelfde bepalingen van toepassing als deze die gelden voor de wijziging van het Verdrag.

ARTIKEL 18 AANNEMING VAN AANHANGSELS

1. Indien een voorgesteld Aanhangsel verband houdt met een wijziging van het Verdrag of een Bijlage, die overeenkomstig Artikel 15 of Artikel 17 ter aanneming voorgesteld wordt, gelden voor het voorstellen, aannemen en in werking treden van dit Aanhangsel dezelfde bepalingen als deze die van toepassing zijn op het voorstellen, aannemen en in werking treden van die wijziging.
2. Indien een voorgesteld Aanhangsel verband houdt met een Bijlage bij het Verdrag, die overeenkomstig Artikel 16 ter aanneming voorgesteld wordt, gelden voor het voorstellen, aannemen en in werking treden van dit Aanhangsel dezelfde bepalingen als deze die van toepassing zijn op het voorstellen, aannemen en in werking treden van die Bijlage.

ARTIKEL 19 WIJZIGING VAN AANHANGSELS

1. Elke door een Aanhangsel gebonden Verdragsluitende Partij kan een wijziging van dat Aanhangsel voorstellen. De tekst van de wijziging wordt door de Uitvoerend Secretaris van de Commissie overeenkomstig paragraaf 2 van Artikel 15 aan alle Verdragsluitende Partijen overgemaakt.

2. De Commissie neemt de wijziging van een Aangangsel aan met een drie vierden meerderheid van stemmen van de Verdragsluitende Partijen die door dat Aangangsel gebonden zijn.

3. Een wijziging van een Aangangsel treedt in werking na het verstrijken van een termijn van tweehonderd dagen na de aanneming ervan, voor die Verdragsluitende Partijen die door dat Aangangsel gebonden zijn en die de Depot-Regering binnen die termijn niet schriftelijk in kennis hebben gesteld van het feit dat zij niet in staat zijn om die wijziging te aanvaarden, op voorwaarde dat bij het verstrijken van die termijn drie vierden van de Verdragsluitende Partijen die door dat Aangangsel gebonden zijn, hetzij vóór de wijziging gestemd hebben en hun aanvaarding niet teruggetrokken hebben of de Depot-Regering schriftelijk in kennis hebben gesteld van het feit dat zij in staat zijn om de wijziging te aanvaarden.

4. Een kennisgeving overeenkomstig paragraaf 3 van dit Artikel aan de Depot-Regering kan aangeven dat een Verdragsluitende Partij niet in staat is de wijziging te aanvaarden voor zover deze betrekking heeft op één of meer van zijn afhankelijke of autonome gebieden waarop het Verdrag van toepassing is.

5. Een wijziging van een Aangangsel wordt bindend voor om het even welke andere Verdragsluitende Partij gebonden door het Aangangsel die de Depot-Regering schriftelijk in kennis heeft gesteld van het feit dat zij in staat is om de wijziging te aanvaarden vanaf het ogenblik van die kennisgeving of na het verstrijken van een termijn van 200 dagen na de aanneming van de wijziging, waarbij hetgeen laatst komt, geldt.

6. De Depot-Regering brengt alle Verdragsluitende Partijen onverwijld op de hoogte van elke dergelijke kennisgeving die zij ontvangt.

7. Indien de wijziging op een Aangangsel verband houdt met een wijziging van het Verdrag of een Bijlage, gelden voor de wijziging van het Aangangsel dezelfde bepalingen als deze die van toepassing zijn op de wijziging van het Verdrag of die Bijlage.

ARTIKEL 20 STEMRECHT

1. Elke Verdragsluitende Partij heeft één stem in de Commissie.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 van dit Artikel, hebben de Europese Economische Gemeenschap en andere regionale organisaties voor economische integratie, binnen de perken van hun bevoegdheid, recht op een aantal stemmen dat gelijk is aan het aantal van hun Lidstaten die Verdragsluitende Partijen bij het Verdrag zijn. Deze organisaties oefenen geen stemrecht uit in de gevallen waarin hun Lidstaten hun stemrecht uitoefenen en omgekeerd.

ARTIKEL 21 GRENSOVERSCHRIJDENDE VERONTREINIGING

1. Wanneer het waarschijnlijk is dat verontreiniging afkomstig van een Verdragsluitende Partij nadeel kan berokkenen aan de belangen van één of meer andere Verdragsluitende Partijen bij het Verdrag, gaan de betrokken Verdragsluitende Partijen op verzoek van één van hen tot overleg over met de bedoeling te onderhandelen over een samenwerkingsovereenkomst.

2. Op verzoek van een betrokken Verdragsluitende Partij, neemt de Commissie de zaak in overweging en kan zij aanbevelingen formuleren met de bedoeling een bevredigende oplossing te bereiken.

3. Een overeenkomst waarnaar verwezen wordt in paragraaf 1 van dit Artikel kan, *inter alia*, vastleggen op welke domeinen zij van toepassing is, welke kwaliteitsdoelstellingen gehaald moeten worden, en welke methodes gebruikt moeten worden om deze doelstellingen te bereiken, met inbegrip van de methodes voor het toepassen van de geschikte normen, en welke technische en wetenschappelijke informatie ingezameld moet worden.

4. De Verdragsluitende Partijen die dergelijke overeenkomst ondertekenen, moeten via de Commissie de andere Verdragsluitende Partijen op de hoogte houden van de strekking en van de geboekte vooruitgang in de uitvoering ervan.

ARTIKEL 22 RAPPORTERING AAN DE COMMISSIE

De Verdragsluitende Partijen brengen aan de Commissie op regelmatige tijdstippen verslag uit over:

(a) de wettelijke, reglementaire of andere maatregelen die door hen genomen werden ter uitvoering van de bepalingen van het Verdrag en van beslissingen en aanbevelingen die in dat verband aangenomen werden, met inbegrip in het bijzonder van maatregelen die genomen werden om inbreuken op deze bepalingen te voorkomen en te bestraffen;

(b) de doeltreffendheid van de maatregelen waarnaar verwezen wordt in subparagraaf (a) van dit Artikel;

(c) problemen in verband met de uitvoering van de bepalingen waarnaar verwezen wordt in subparagraaf (a) van dit Artikel.

ARTIKEL 23 NALEVING

De Commissie :

- (a) evalueert op basis van de periodieke rapporten waarnaar verwezen wordt in Artikel 22 en van enig ander rapport dat door de Verdragsluitende Partijen ingediend wordt, in hoeverre deze het Verdrag en de beslissingen en aanbevelingen die krachtens het Verdrag aangenomen zijn, naleven;
- (b) beslist wanneer van toepassing, de nodige maatregelen en oproepen tot het nemen daarvan om de volledige naleving tot stand te brengen van het Verdrag en van de beslissingen krachtens het Verdrag, en de uitvoering van de aanbevelingen bevorderen, met inbegrip van maatregelen om een Verdragsluitende Partij te helpen bij het naleven van haar verplichtingen.

ARTIKEL 24 REGIONALE BENADERING

De Commissie kan voor elke door haar aangenomen beslissing of aanbeveling beslissen of deze van toepassing zal zijn op de hele maritieme zone dan wel op een welbepaald deel ervan, en kan in verschillende tijdschema's voorzien met inachtneming van de verschillen inzake ecologische en economische omstandigheden in de verschillende regio's en subregio's die door het Verdrag bestreken worden.

ARTIKEL 25 ONDERTEKENING

Het Verdrag wordt opengesteld voor ondertekening te Parijs van 22 september 1992 tot 30 Juni 1993 door:

- (a) de Verdragsluitende Partijen bij het Verdrag van Oslo of het Verdrag van Parijs;
- (b) elke andere kuststaat die grenst aan de maritieme zone;
- (c) elke staat stroomopwaarts gelegen langs rivieren die uitmonden in de maritieme zone;
- (d) elke regionale organisatie voor economische integratie die onder haar leden minstens een Staat heeft waarop om het even welke van de subparagrafen (a) tot (c) van dit Artikel van toepassing is.

ARTIKEL 26 **BEKRACHTIGING, AANVAARDING OF GOEDKEURING**

Het Verdrag moet bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd worden. De akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring dienen te worden neergelegd bij de Regering van de Franse Republiek.

ARTIKEL 27 **TOETREDINGEN**

1. Na 30 juni 1993, wordt het Verdrag opengesteld voor toetreding door de in Artikel 25 vermelde Staten en regionale organisaties voor economische integratie.
2. De Verdragsluitende Partijen kunnen eenparig niet in Artikel 25 vermelde staten of regionale organisaties voor economische integratie uitnodigen om toe te treden tot het Verdrag. In het geval van zulk een toetreding wordt de definitie van de maritieme zone indien nodig gewijzigd door een beslissing van de Commissie aangenomen met eenparigheid van stemmen van de Verdragsluitende Partijen. Elk dergelijke wijziging treedt na eenparige goedkeuring door alle Verdragsluitende Partijen in werking op de dertigste dag na ontvangst van de laatste kennisgeving door de Depot-Regering.
3. Elke dergelijke toetreding heeft betrekking op het Verdrag met inbegrip van elke Bijlage en elk Aangangsel die op de datum van zulke toetreding aangenomen zijn, behalve wanneer de toetredingsakte een uitdrukkelijke verklaring bevat van niet-aanvaarding van één of meerdere Bijlagen andere dan Bijlagen I, II, III en IV.
4. De akten van toetreding dienen te worden neergelegd bij de Regering van de Franse Republiek.

ARTIKEL 28 **VOORBEHOUDEN**

Er mag geen voorbehoud bij het Verdrag worden aangetekend.

ARTIKEL 29 **INWERKINGTREDING**

1. Het Verdrag treedt in werking op de dertigste dag volgend op de datum waarop alle Verdragsluitende Partijen bij het Verdrag van Oslo en alle Verdragsluitende Partijen bij het Verdrag van Parijs hun akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding hebben neergelegd.

2. Voor elke niet door paragraaf 1 van dit Artikel beoogde Staat of regionale organisatie voor economische integratie treedt het Verdrag in werking overeenkomstig paragraaf 1 van dit Artikel, of op de dertigste dag volgend op de datum waarop die Staat of regionale organisatie voor economische integratie de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding neergelegd heeft, waarbij hetgeen laatst komt, geldt.

ARTIKEL 30 OPZEGGING

1. Na een termijn van twee jaar te rekenen vanaf de datum waarop het Verdrag voor een Verdragsluitende Partij in werking getreden is, kan die Verdragsluitende Partij het Verdrag te allen tijde opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Depot-Regering.

2. Behoudens andersluidende bepaling in een andere Bijlage dan de Bijlagen I tot IV van het Verdrag, mag elke Verdragsluitende Partij binnen een termijn van twee jaar te rekenen vanaf de datum waarop dergelijke Bijlage voor deze Verdragsluitende Partij in werking getreden is, dergelijke Bijlage opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Depot-Regering.

3. Elke opzegging beoogd in de paragrafen 1 en 2 van dit Artikel wordt van kracht één jaar na de datum waarop de kennisgeving van die opzegging door de Depot-Regering ontvangen werd.

ARTIKEL 31 VERVANGING VAN DE VERDRAGEN VAN OSLO EN PARIJS

1. Bij zijn inwerkingtreding vervangt het Verdrag de Verdragen van Oslo en Parijs tussen Verdragsluitende Partijen vervangen.

2. Onverminderd paragraaf 1 van dit Artikel blijven beslissingen, aanbevelingen en alle andere overeenkomsten aangenomen krachtens het Verdrag van Oslo of het Verdrag van Parijs, ongewijzigd in hun wettelijk karakter van toepassing, voor zover zij verenigbaar zijn met, of niet uitdrukkelijk beëindigd worden door, het Verdrag, of door eender welke beslissingen of, in het geval van bestaande aanbevelingen, eender welke aanbevelingen aangenomen krachtens het Verdrag.

ARTIKEL 32 REGLING VAN GESCHILLEN

1. Elk geschil tussen de Verdragsluitende Partijen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van het Verdrag, die door de betrokken Verdragsluitende Partijen niet op andere wijze geregeld kunnen worden, bijvoorbeeld door middel van onderzoek of verzoening binnen de Commissie, worden op verzoek van gelijk welke van deze Verdragsluitende Partijen, voorgelegd aan een scheidsrechterlijke beslissing volgens de in dit Artikel vastgelegde voorwaarden.

2. Tenzij de bij het geschil betrokken partijen daar anders over beslissen, verloopt de scheidsrechterlijke procedure beoogd in paragraaf 1 van dit Artikel, in overeenstemming met de paragrafen 3 tot 10 van dit Artikel.

3. (a) Op verzoek van één Verdragsluitende Partij gericht aan een andere Verdragsluitende Partij overeenkomstig paragraaf 1 van dit Artikel, wordt een scheidsgerecht ingesteld. Het verzoek tot scheidsrechterlijke beslissing maakt melding van het voorwerp van het geschil, in het bijzonder met inbegrip van de Artikelen van het Verdrag waarvan de interpretatie of toepassing betwist wordt.

(b) De eisende partij brengt de Commissie ervan op de hoogte dat zij om de instelling van een scheidsgerecht verzocht heeft, met opgave van de naam van de andere bij het geschil betrokken partij en de Artikelen van het Verdrag waarvan de interpretatie of toepassing volgens haar in betwisting is. De Commissie stuurt de aldus ontvangen informatie door naar alle Verdragsluitende Partijen bij het Verdrag.

4. Het scheidsgerecht bestaat uit drie leden : elke van de bij het geschil betrokken partijen mag een scheidsman aanduiden; de twee aldus aangewezen scheidsmannen wijzen in gemeenschappelijk overleg de derde scheidsman aan, die de voorzitter wordt van het scheidsgerecht. Deze laatste mag geen onderdaan zijn van één van de bij het geschil betrokken partijen, noch zijn gebruikelijke verblijfplaats hebben op het grondgebied van één van deze partijen, noch door één van hen tewerkgesteld worden, noch in enige andere hoedanigheid bij de zaak betrokken geweest zijn.

5. (a) Indien binnen de twee maanden na de aanstelling van de tweede scheidsrechter geen voorzitter van het scheidsgerecht aangewezen werd, duidt de Voorzitter van het Internationaal Gerechtshof op verzoek van de meest gerede partij, deze binnen een volgende termijn van twee maanden aan.

(b) Indien één van de bij het geschil betrokken partijen binnen de twee maanden na ontvangst van het verzoek geen scheidsrechter aanduidt, kan de andere partij de Voorzitter van het Internationaal Gerechtshof op de hoogte brengen. Deze duidt dan binnen een volgende termijn van twee maanden de voorzitter van het scheidsgerecht aan. De op die manier aangeduide voorzitter van het scheidsgerecht verzoekt de partij die nog geen scheidsrechter aangewezen heeft, dit binnen de twee maanden te doen. Na deze termijn brengt hij de Voorzitter van het Internationaal Gerechtshof op de hoogte, die binnen een volgende termijn van twee maanden tot deze benoeming overgaat.

6. (a) Het scheidsgerecht beslist overeenkomstig de regels van het internationaal recht en, in het bijzonder, die van het Verdrag.

(b) Elk scheidsgerecht ingesteld krachtens de bepalingen van dit Artikel, stelt zelf zijn procedureregels vast.

(c) Bij een geschil over het feit of het scheidsgerecht bevoegd is, wordt over de zaak beslecht bij beslissing van het scheidsgerecht.

7. (a) De beslissingen van het scheidsgerecht, zowel inzake procedures als ten gronde, worden genomen met meerderheid van stemmen van de leden.

(b) Het scheidsgerecht kan alle passende maatregelen nemen om de feiten vast te stellen. Op verzoek van één van de partijen kan het de essentiële, tussentijdse beschermingsmaatregelen aanbevelen.

(c) Indien twee of meer krachtens de bepalingen van dit Artikel ingestelde scheidsgerechten verzoeken voorgelegd krijgen betreffende identieke of gelijkaardige zaken, mogen zij elkaar in kennis stellen van de procedures ten aanzien van de vaststelling van de feiten en daarmee zoveel mogelijk rekening houden.

(d) De bij het geschil betrokken partijen verstrekken alle faciliteiten nodig voor een doeltreffende afhandeling van de procedure.

(e) Afwezigheid of in gebreke blijven van een bij het geschil betrokken partij belemmert de voortgang van de procedure niet.

8. Tenzij het scheidsgerecht wegens de bijzondere omstandigheden van de zaak daarover anders beslist, worden de kosten voor het gerecht, met inbegrip van de vergoeding van de leden, op gelijke wijze gedragen door de bij het geschil betrokken partijen. Het gerecht houdt een boekhouding bij van al zijn kosten, en bezorgt de partijen daarvan een eindafrekening.

9. Elke Verdragsluitende Partij die een wettelijk belang heeft bij het onderwerp van geschil dat door beslissing in de zaak beïnvloed kan worden, mag met instemming van het gerecht in de procedure tussenkomen.

10. (a) De uitspraak van het scheidsgerecht is met redenen omkleed. De uitspraak is definitief en bindend voor de bij het geschil betrokken partijen.

(b) Elk geschil dat tussen de partijen kan ontstaan betreffende de interpretatie of uitvoering van de uitspraak, kan door de meest gerede partij voorgelegd worden aan het scheidsgerecht dat de uitspraak heeft gedaan, of indien dit laatste niet beschikbaar is, aan een ander op dezelfde wijze als het eerste voor dit doel ingesteld scheidsgerecht.

ARTIKEL 33 PLICHTEN VAN DE DEPOT-REGERING

De Depot-Regering brengt de Verdragsluitende Partijen en de ondertekenaars van het Verdrag op de hoogte :

(a) van de neerlegging van akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, van verklaringen van niet-aanvaarding en van kennisgevingen van opzegging overeenkomstig Artikelen 26, 27 en 30;

(b) van de datum waarop het Verdrag in werking treedt overeenkomstig Artikel 29;

(c) van de ontvangst van kennisgevingen van aanvaarding, van de neerlegging van akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding en van de inwerkingtreding van wijzigingen op het Verdrag en van de aanneming en wijziging van Bijlagen of Aanhangsels overeenkomstig Artikelen 15, 16, 17, 18 en 19.

ARTIKEL 34 ORIGINELE TEKST

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Franse en Engelse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt neergelegd bij de Regering van de Franse Republiek, die daarvan voor eensluidend gewaarmerkte afschriften doet toekomen aan de Verdragsluitende Partijen en een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift zendt aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties voor registratie en publicatie overeenkomstig Artikel 102 van het Handvest van de Verenigde Naties.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

Gedaan te Parijs, op de tweeëntwintigste dag van september 1992.

Voor de regering van de Duitse Bondsrepubliek
Voor de regering van het Koninkrijk België
Voor de regering van het Koninkrijk Denemarken
Voor de regering van het Koninkrijk Spanje
Voor de regering van de Finse Republiek
Voor de regering van de Franse Republiek
Voor de regering van het Verenigd Koninkrijk
van Groot-Brittannië en Noord-Ierland
Voor de regering van de Republiek IJsland
Voor de regering van Ierland
Voor de regering van het Koninkrijk Noorwegen
Voor de regering van de Portugese Republiek
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden
Voor de regering van het Koninkrijk Zweden
Voor de regering van het Zwitsers Eedgenootschap
Voor de regering van het Groothertogdom Luxemburg
Voor de Commissie van de Europese Gemeenschappen

BIJLAGE I

OVER DE VOORKOMING EN UITSCHAKELING VAN VERONTREINIGING VANAF HET LAND

ARTIKEL 1

1. Bij het aannemen van programma's en maatregelen voor de toepassing van deze Bijlage, dienen de Verdragsluitende Partijen afzonderlijk of gezamenlijk, het gebruik te eisen van

- beste beschikbare technieken voor puntbronnen
- beste milieuveilige handelswijze voor punt- en diffuse bronnen

met inbegrip van, waar van toepassing, schone technologie.

2. Bij het vastleggen van prioriteiten en het evalueren van de aard en de omvang van de programma's en maatregelen en de bijhorende tijdschema's, dienen de Verdragsluitende Partijen gebruik te maken van de criteria opgesomd in Aanhangsel 2.

3. De Verdragsluitende Partijen nemen preventieve maatregelen om het risico op verontreiniging veroorzaakt door ongevallen minimaal te houden.

4. Bij het aannemen van programma's en maatregelen met betrekking tot radioactieve stoffen, met inbegrip van afval, houden de Verdragsluitende Partijen rekening met :

(a) de aanbevelingen van de andere geëigende internationale organisaties en agentschappen;

(b) de controleprocedures die door deze internationale organisaties en agentschappen aanbevolen worden.

ARTIKEL 2

1. Lozingen vanuit puntbronnen in de maritieme zone, en emissies in water of lucht die de maritieme zone bereiken en kunnen beïnvloeden, dienen strikt onderworpen te zijn aan vergunning of reglementering door de bevoegde overheden van de Verdragsluitende Partijen. Dergelijke vergunning of reglementering zal, in het bijzonder, de relevante beslissingen van de Commissie die de betrokken Verdragsluitende Partijen binden ten uitvoer brengen.

2. De Verdragsluitende Partijen stellen een systeem in van regelmatige controle en inspectie door hun bevoegde overheden om de naleving na te gaan van de vergunningen en reglementeringen voor emissies in water of lucht.

ARTIKEL 3

Met het oog op deze Bijlage is het, *inter alia*, de taak van de Commissie om :

(a) plannen op te maken voor het verminderen en uitbannen van toxische, moeilijk afbreekbare en bio-accumuleerbare stoffen afkomstig van bronnen aan land;

(b) wanneer van toepassing, programma's en maatregelen op te stellen voor het verminderen van de inbreng van nutriënten vanuit stedelijke, gemeentelijke, industriële, landbouw- en andere bronnen.

BIJLAGE II

OVER DE VOORKOMING EN UITSCHAKELING VAN VERONTREINIGING DOOR STORTING OF VERBRANDING

ARTIKEL 1

Deze Bijlage is niet van toepassing op eender welke opzettelijke verwijdering in de maritieme zone van :

(a) afval of andere materie vanaf offshore-installaties;

(b) offshore-installaties en offshore-pijpleidingen

ARTIKEL 2

Verbranding is verboden.

ARTIKEL 3

1. Het storten van alle afval of andere materie is verboden, met uitzondering van dat afval of andere materie opgesomd in paragraaf 2 en 3 van dit Artikel.

2. De lijst waarnaar in paragraaf 1 van dit Artikel verwezen wordt, is als volgt :

(a) baggermateriaal;

(b) inerte materialen van natuurlijke oorsprong, bestaand uit vast chemisch onbehandeld geologisch materiaal waarvan de chemische bestanddelen naar alle waarschijnlijkheid niet in het marien milieu zullen vrijkomen;

- (c) zuiveringsslib tot 31 december 1998;
 - (d) visafval van industriële visverwerkingsactiviteiten;
 - (e) schepen of luchtvaartuigen tot, ten laatste, 31 december 2004.
-
- (a) Het storten van laag- en middelmatig radioactieve stoffen, met inbegrip van afval, is verboden.
 - (b) Bij wijze van uitzondering op subparagraaf 3 (a) van dit Artikel, dienen die Verdragsluitende Partijen, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk, die de optie van een uitzondering op subparagraaf 3 (a) wensen te behouden, evenwel niet vóór het verstrijken van een periode van 15 jaar, te rekenen vanaf 1 januari 1993, te rapporteren aan de vergadering van de Commissie op Ministerieel niveau in 1997 inzake de genomen maatregelen om alternatieve verwijderingsopties aan land te onderzoeken.
 - (c) Behalve indien de Commissie, bij of vóór het verstrijken van deze periode van 15 jaar met eenparigheid van stemmen beslist om de uitzondering voorzien in sub paragraaf 3 (b) niet te behouden, neemt zij een beslissing op basis van Artikel 13 van het Verdrag inzake de verlenging van het verbod voor een periode van 10 jaar na 1 januari 2008, waarna een andere vergadering van de Commissie op Ministerieel niveau zal worden gehouden. Die Verdragsluitende Partijen vermeld in subparagraaf 3 (b) van dit Artikel die nog steeds de optie vermeld in subparagraaf 3 (b) wensen te behouden, dienen te rapporteren aan de Commissievergaderingen op Ministerieel niveau die zullen gehouden worden om de twee jaar te rekenen vanaf 1999, inzake de vooruitgang met betrekking tot de uitwerking van alternatieve verwijderingsopties aan land en inzake de resultaten van wetenschappelijke studies die aantonen dat eventuele stortingsoperaties niet zouden resulteren in gevaar voor de menselijke gezondheid, schade aan levende rijkdommen of mariene ecosystemen, aantasting van de recreatiemogelijkheden of enig ander rechtmatig gebruik van de zee.

ARTIKEL 4

De Verdragsluitende Partijen zorgen ervoor dat :

- (a) geen afval of andere materie vermeld in paragraaf 2 van Artikel 3 van deze Bijlage gestort wordt zonder vergunning van hun bevoegde overheden, of reglementering;
- (b) dergelijke vergunning of reglementering in overeenstemming is met de relevante toepasselijke criteria, richtlijnen en procedures die door de Commissie overeenkomstig Artikel 6 van deze Bijlage aangenomen zijn;

- (c) met de bedoeling situaties te vermijden waarbij dezelfde stortingsoperatie door meer dan één Verdragsluitende Partij vergund of gereguleerd wordt, hun bevoegde overheden elkaar, in voorkomend geval, raadplegen vóór het afleveren van een vergunning of het uitvaardigen van reglementering.

2. Geen enkele vergunning of reglementering overeenkomstig paragraaf 1 van dit Artikel staat de storting toe van schepen of luchtvaartuigen die stoffen bevatten die leiden, of waarschijnlijk leiden, tot gevaar voor de menselijke gezondheid, schade aan de levende rijkdommen en de mariene ecosystemen, aantasting van de recreatiemogelijkheden of hinder van enig ander rechtmatig gebruik van de zee.

3. Elke Verdragsluitende Partij houdt bestanden bij en brengt verslag uit bij de Commissie over de aard en de hoeveelheden afval of andere materie die overeenkomstig paragraaf 1 van dit Artikel gestort werd, en van de data, plaatsen en methodes van storten.

ARTIKEL 5

Plaatsing van materiaal in de maritieme zone voor een ander doel dan waarvoor dit oorspronkelijk ontworpen of gebouwd was, mag niet plaatsvinden zonder vergunning of reglementering door de bevoegde overheid van de Verdragsluitende Partij in kwestie. Dergelijke vergunning of reglementering dient in overeenstemming te zijn met de relevante toepasselijke criteria, richtlijnen en procedures die door de Commissie overeenkomstig Artikel 6 van deze Bijlage aangenomen zijn. Deze bepaling mag niet aangegrepen worden om het storten van afval of andere materie toe te laten dat anders volgens deze Bijlage verboden is.

ARTIKEL 6

In het kader van deze Bijlage is het, *inter alia*, de taak van de Commissie om criteria, richtlijnen en procedures op te stellen en aan te nemen met betrekking tot het storten van afval of andere materie opgesomd in paragraaf 2 van Artikel 3, en met betrekking tot de plaatsing van materie waarnaar verwezen wordt in Artikel 5, van deze Bijlage, met de bedoeling verontreiniging te voorkomen en uit te schakelen.

ARTIKEL 7

De bepalingen van deze Bijlage betreffende het storten zijn niet van toepassing in geval van overmacht te wijten aan slechte weersomstandigheden of aan enige andere oorzaak, waarbij de veiligheid van mensenlevens of van een schip of luchtvaartuig in het gedrang komt. In dit geval dient het storten te gebeuren op een manier waarbij de kans op schade aan mensenlevens of de zee zo klein mogelijk is, en onmiddellijk gerapporteerd te worden aan de Commissie, met omstandige opgave van alle details over de omstandigheden en de aard en de hoeveelheden afval of andere stoffen die gestort werden.

ARTIKEL 8

De Verdragsluitende Partijen nemen gepaste maatregelen, zowel afzonderlijk als in de schoot van relevante internationale organisaties, ter voorkoming en uitschakeling van verontreiniging ten gevolge van het achterlaten van schepen of luchtvaartuigen in de maritieme zone ten gevolge van ongevallen. Bij ontstentenis van relevante richtlijnen van zulke internationale organisaties, moeten de maatregelen genomen door individuele Verdragsluitende Partijen gebaseerd zijn op richtlijnen die de Commissie desgevallend kan aannemen.

ARTIKEL 9

Indien een Verdragsluitende Partij in een noodsituatie van oordeel is dat afval of andere stoffen waarvan het storten volgens deze Bijlage verboden is, aan land niet verwijderd kan worden zonder onaanvaardbaar gevaar of schade, raadpleegt ze onverwijld andere Verdragsluitende Partijen teneinde de meest bevredigende opslagmethodes of de meest bevredigende manier voor vernietiging of verwijdering onder de gegeven omstandigheden te vinden. De Verdragsluitende Partij brengt de Commissie op de hoogte van de stappen die na dit overleg genomen werden. De Verdragsluitende Partijen verbinden er zich toe om elkaar in dergelijke situaties bij te staan.

ARTIKEL 10

1. Iedere Verdragsluitende Partij verzekert de naleving van de bepalingen van deze Bijlage voor :

- (a) schepen of luchtvaartuigen geregistreerd op haar grondgebied;
- (b) schepen of luchtvaartuigen die op haar grondgebied stoffen of andere materie inschepen die bedoeld zijn om gestort of verbrand te worden;
- (c) schepen of luchtvaartuigen waarvan vermoed wordt dat zij tot storten of verbranden zullen overgaan binnen haar binnenwateren of haar territoriale zee of binnen dat deel van de zee voorbij en grenzend aan de territoriale zee onder de rechtsmacht van de kuststaat voor zover erkend door de internationale wetgeving.

2. Iedere Verdragsluitende Partij geeft aan haar wachtschepen en -vliegtuigen en andere bevoegde diensten richtlijnen die ertoe strekken aan haar nationale overheden gelijk welk ongeval of voorval in de maritieme zone te rapporteren dat aanleiding geeft tot verdenking dat storten in strijd met de bepalingen van onderhavige Bijlage heeft plaatsgegrepen of op het punt staat plaats te grijpen. Iedere Verdragsluitende Partij wiens overheden een dergelijk rapport ontvangen, licht, indien zij het gepast acht, elke andere betrokken Verdragsluitende Partij overeenkomstig in.

3. Niets in deze Bijlage doet afbreuk aan de staatssoevereiniteit waarop bepaalde vaartuigen onder het internationaal recht aanspraak kunnen maken.

BIJLAGE III

OVER DE VOORKOMING EN DE BESTRIJDING VAN VERONTREINIGING VANAF OFFSHORE-BRONNEN

ARTIKEL 1

1. Deze Bijlage is niet van toepassing op eender welke opzettelijke verwijdering in de maritieme zone van:

- (a) afval of andere materie van schepen of luchtvaartuigen;
- (b) schepen of luchtvaartuigen.

ARTIKEL 2

1. Bij het aannemen van programma's en maatregelen in het kader van deze Bijlage, eisen de Verdragsluitende Partijen, afzonderlijk of gezamenlijk, het gebruik van:

- (a) beste beschikbare technieken
- (b) beste milieuveilige handelswijze

met inbegrip van, waar van toepassing, schone technologie.

2. Bij het vastleggen van prioriteiten en het evalueren van de aard en de draagwijdte van programma's en maatregelen en de bijhorende tijdschema's, gebruiken de Verdragsluitende Partijen de criteria vermeld in Aanhangsel 2.

ARTIKEL 3

1. Het storten van eender welk afval of andere materie vanaf offshore-installaties is verboden.

2. Dit verbod heeft geen betrekking op lozingen of emissies vanaf offshore-bronnen.

ARTIKEL 4

1. Het gebruik op, of de lozing of emissie vanaf, offshore-bronnen van stoffen die de maritieme zone kunnen bereiken en beïnvloeden, dienen strikt onderworpen te zijn aan vergunning of reglementering door de bevoegde overheden van de Verdragsluitende Partijen. Dergelijke vergunning of reglementering brengt, in het bijzonder, de relevante toepasselijke besluiten, aanbevelingen en alle andere overeenkomsten aangenomen krachtens het Verdrag ten uitvoer.

2. De bevoegde overheden van de Verdragsluitende Partijen stellen een systeem van regelmatige controle en inspectie in om de naleving na te gaan van de vergunning of reglementering zoals voorzien in paragraaf 1 van Artikel 4 van deze Bijlage.

ARTIKEL 5

1. Geen enkele in onbruik geraakte offshore-installatie of in onbruik geraakte offshore-pijpleiding mag gestort worden en geen enkele in onbruik geraakte offshore-installatie mag geheel of gedeeltelijk in de maritieme zone ter plaatse achtergelaten worden zonder een vergunning afgeleverd door de bevoegde overheid van de Verdragsluitende Partij, en dit geval per geval. De Verdragsluitende Partijen zien erop toe dat hun overheden bij het afleveren van dergelijke vergunningen, de relevante toepasselijke beslissingen, aanbevelingen en alle andere overeenkomsten krachtens het Verdrag, ten uitvoer brengen.

2. Een dergelijke vergunning wordt niet toegekend indien de in onbruik geraakte offshore-installatie of in onbruik geraakte offshore-pijpleiding stoffen bevat die leiden of waarschijnlijk leiden tot gevaar voor de menselijke gezondheid, schade aan de levende rijkdommen en de mariene ecosystemen, aantasting van de recreatiemogelijkheden of hinder van enig ander rechtmatig gebruik van de zee.

3. Iedere Verdragsluitende Partij die van plan is de beslissing te nemen om een vergunning toe te kennen voor het storten van een in onbruik geraakte offshore-installatie of in onbruik geraakte offshore-pijpleiding geplaatst in de maritieme zone na 1 Januari 1998 licht, via de Commissie, de andere Verdragsluitende Partijen in over de redenen voor het aanvaarden van dergelijke storting, teneinde overleg mogelijk te maken.

4. Elke Verdragsluitende Partij houdt bestanden bij, en brengt verslag uit bij de Commissie, over in onbruik geraakte offshore-installaties en in onbruik geraakte offshore-pijpleidingen die gestort worden en over in onbruik geraakte offshore-installaties die in overeenstemming met de bepalingen van dit Artikel ter plaatse achtergelaten worden, en van de data, plaatsen en methodes van storten.

ARTIKEL 6

Artikelen 3 en 5 van deze Bijlage zijn niet van toepassing in geval van overmacht te wijten aan slechte weersomstandigheden of aan enige andere oorzaak waarbij de veiligheid van mensenlevens of van een offshore-installatie in het gedrang komt.

In dit geval dient het storten te gebeuren op een manier waarbij de kans op schade aan mensenlevens of de zee zo klein mogelijk is, en onmiddellijk gerapporteerd te worden aan de Commissie, met omstandige opgave van alle details over de omstandigheden en de aard en de hoeveelheden materie die gestort werd.

ARTIKEL 7

De Verdragsluitende Partijen nemen gepaste maatregelen zowel afzonderlijk als in de schoot van relevante internationale organisaties, ter voorkoming en uitschakeling van verontreiniging ten gevolge van het achterlaten van offshore-installaties in de maritieme zone ten gevolge van ongevallen. Bij ontstentenis van relevante richtlijnen van zulke internationale organisaties, moeten de maatregelen genomen door individuele Verdragsluitende Partijen gebaseerd zijn op richtlijnen die de Commissie desgevallend kan aannemen.

ARTIKEL 8

Plaatsing van een in onbruik geraakte offshore-installatie of een in onbruik geraakte offshore-pijpleiding in de maritieme zone voor een ander doel dan waarvoor deze oorspronkelijk ontworpen of gebouwd was, mag niet plaatsvinden zonder vergunning of reglementering door de bevoegde overheid van de Verdragsluitende Partij in kwestie. Dergelijke vergunning of reglementering dient in overeenstemming te zijn met de relevante toepasselijke criteria, richtlijnen en procedures die door de Commissie overeenkomstig subparagraaf (d) van Artikel 10 van deze Bijlage aangenomen zijn. Deze bepaling mag niet aangegrepen worden om het storten van in onbruik geraakte offshore-installaties of in onbruik geraakte offshore-pijpleidingen toe te laten strijdig met de bepalingen van deze Bijlage.

ARTIKEL 9

1. Iedere Verdragsluitende Partij geeft aan haar wachtschepen en -vliegtuigen en andere bevoegde diensten richtlijnen die ertoe strekken aan haar nationale overheden gelijk welk ongeval of voorval in de maritieme zone te rapporteren dat aanleiding geeft tot verdenking dat een inbreuk op de bepalingen van onderhavige Bijlage werd gepleegd of op het punt staat gepleegd te worden. Iedere Verdragsluitende Partij wiens overheden een dergelijk rapport ontvangen, licht indien zij het gepast acht, elke andere betrokken Verdragsluitende Partij overeenkomstig in.

2. Niets in deze Bijlage doet afbreuk aan de staatssoevereiniteit waarop bepaalde vaartuigen onder het internationaal recht aanspraak kunnen maken.

ARTIKEL 10

In het kader van deze Bijlage is het, *inter alia*, de taak van de Commissie :

- (a) om informatie in te zamelen over stoffen die gebruikt worden bij offshore-activiteiten en, op basis van die informatie, lijsten op te stellen van stoffen met het oog op paragraaf 1 van Artikel 4 van deze Bijlage;
- (b) om lijsten op te stellen van stoffen die toxisch, moeilijk afbreekbaar en bio-accumuleerbaar zijn, en plannen op te stellen om het gebruik ervan op, of lozing vanaf, offshore-bronnen te verminderen en uit te bannen;

- (c) om criteria, richtlijnen en procedures op te stellen voor het voorkomen van *verontreiniging door het storten van in onbruik geraakte offshore-installaties* en van in onbruik geraakte offshore-pijpleidingen, en door het ter plaatse achterlaten van offshore-installaties, in de maritieme zone.
- (d) om criteria, richtlijnen en procedures op te stellen in verband met de plaatsing van in onbruik geraakte offshore-installaties en in onbruik geraakte offshore-pijpleidingen waarnaar verwezen wordt in Artikel 8 van deze Bijlage, met de bedoeling verontreiniging te voorkomen en uit te schakelen.

BIJLAGE IV

OVER DE EVALUATIE VAN DE KWALITEIT VAN HET MARIEN MILIEU

ARTIKEL 1

1. Voor de toepassing van deze Bijlage wordt onder "toezicht" verstaan het herhaald meten van :

(a) de kwaliteit van het marien milieu en van elk van zijn compartimenten, dat is, water, sedimenten en biota;

(b) activiteiten of natuurlijke en door de mens veroorzaakte inbreng die een invloed kunnen hebben op de kwaliteit van het marien milieu;

(c) de effecten van dergelijke activiteiten en inbreng.

2. Het toezicht kan gebeuren hetzij om de naleving van het Verdrag te verzekeren, met de bedoeling om patronen en tendenzen te identificeren, hetzij voor onderzoeksdoeleinden.

ARTIKEL 2

In het kader van deze Bijlage :

(a) werken de Verdragsluitende Partijen samen bij het uitvoeren van toezichtsprogramma's en bezorgen de daaruit voortvloeiende gegevens aan de Commissie;

(b) houden ze zich aan de voorschriften inzake kwaliteitscontrole en nemen deel aan intercalibratie-oefeningen;

(c) maken ze, afzonderlijk, of bij voorkeur gezamenlijk, gebruik van andere degelijk gevalideerde evaluatiewerktuigen, zoals modelisatie, detectie vanop afstand en geavanceerde strategieën inzake risico-evaluatie en ontwikkelen deze;

(d) verrichten ze afzonderlijk, of bij voorkeur gezamenlijk, onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht om de kwaliteit van het marien milieu te evalueren, en om de kennis en het wetenschappelijk inzicht inzake het marien milieu te verbeteren en, in het bijzonder, inzake de relatie tussen inbreng, concentratie en effecten.

(e) houden ze rekening met de wetenschappelijke vooruitgang die voor dergelijke evaluatiedoeleinden van nut geacht wordt, en die elders hetzij op initiatief van individuele onderzoekers en onderzoeksinstellingen geboekt werd, hetzij uit andere nationale of internationale onderzoeksprogramma's of onder de auspiciën van de Europese Economische Gemeenschap of andere regionale organisaties voor economische integratie voortgesproten is.

ARTIKEL 3

In het kader van deze Bijlage is het, *inter alia*, de taak van de Commissie:

(a) om programma's voor gezamenlijk toezicht en onderzoek met betrekking tot evaluatie op te stellen en uit te voeren, om praktijkcodes op te stellen ter begeleiding van deelnemers bij het uitvoeren van dergelijke toezichtprogramma's en om de presentatie en interpretatie van de resultaten ervan goed te keuren;

(b) om evaluaties uit te voeren waarbij rekening gehouden wordt met de resultaten van het relevant toezicht en onderzoek en met de gegevens in verband met de inbreng van stoffen of energie in de maritieme zone die verstrekt worden krachtens andere Bijlagen van het Verdrag, evenals andere relevante informatie;

(c) om waar van toepassing een beroep te doen op het advies of de diensten van bevoegde regionale organisaties en andere bevoegde internationale organisaties en bevoegde instanties teneinde de meest recente resultaten van het wetenschappelijk onderzoek op te nemen;

(d) om met bevoegde regionale organisaties en andere bevoegde internationale organisaties samen te werken bij het uitvoeren van kwaliteitstoestand evaluaties.

AANHANGSEL 1

CRITERIA VOOR DE DEFINITIE VAN PRAKTIJKEN EN TECHNIEKEN VERMELD IN PARAGRAAF 3 (b) (i) VAN ARTIKEL 2 VAN HET VERDRAG

BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN

1. Het gebruik van de beste beschikbare technieken legt de nadruk op het gebruik van niet afval-genererende technologie, indien beschikbaar.

2. De term "beste beschikbare technieken" betekent het laatste stadium in de ontwikkeling (state-of-the-art) van processen, installaties of methodes die de praktische geschiktheid aangeven van een bepaalde maatregel ter beperking van lozingen, emissie en afval. Bij het bepalen of een reeks processen, installaties en methodes in het algemeen of in individuele gevallen de beste beschikbare technieken uitmaken, wordt bijzondere aandacht besteed aan :

- (a) vergelijkbare processen, installaties of werkmethodes die in een recent verleden met succes uitgetest werden;
- (b) technologische vooruitgang en veranderingen inzake wetenschappelijke kennis en inzicht;
- (c) de economische haalbaarheid van dergelijke technieken;
- (d) tijdslimieten voor de installering zowel in nieuwe als bestaande fabrieken;
- (e) de aard en de hoeveelheid van de lozingen en emissies in kwestie.

3. Daaruit vloeit voort dat wat voor een bepaald proces de "beste beschikbare technieken" zijn, in de loop van de tijd zullen veranderen in het licht van de technologische vooruitgang, van economische en sociale factoren, alsook van veranderingen inzake wetenschappelijke kennis en inzichten.

4. Indien de vermindering van lozingen en emissies voortvloeiend uit het gebruik van de beste beschikbare technieken niet leidt tot voor het milieu aanvaardbare resultaten, moeten bijkomende maatregelen genomen worden.

5. Onder "technieken" wordt zowel de gebruikte technologie verstaan als de manier waarop de installatie ontworpen, gebouwd, onderhouden, bediend en ontmanteld wordt.

BESTE MILIEUVEILIGE HANDELSWIJZE

6. De term "beste milieuveilige handelswijze" betekent de toepassing van de meest geschikte combinatie van milieu controlemaatregelen en strategieën. Bij de selectie ervan voor individuele gevallen moet ten minste de onderstaande opklimmende reeks maatregelen beschouwd worden :

- (a) informatieverstrekking en opvoeding van publiek en gebruikers in verband met de milieugevolgen bij de keuze van bepaalde activiteiten of de keuze van producten, hun gebruik en de uiteindelijke verwijdering.
- (b) de ontwikkeling en toepassing van codes voor goede milieuveilige handelswijze die alle aspecten van de activiteit tijdens de levensduur van het produkt bestrijken.

- (c) het verplicht aanbrengen van etiketten waarop de gebruiker geïnformeerd wordt over de milieurisico's verbonden aan een produkt, het gebruik ervan en de uiteindelijke verwijdering.
- (d) besparing van grondstoffen, met inbegrip van energie.
- (e) het ter beschikking stellen van het publiek van verzamelings- en verwijderingssystemen;
- (f) het gebruik van gevaarlijke stoffen of produkten en het ontstaan van gevaarlijk afval vermijden;
- (g) recyclage, terugwinning en hergebruik;
- (h) toepassing van economische instrumenten op activiteiten, produkten of produktgroepen;
- (i) het opzetten van een vergunningssysteem, dat een reeks beperkingen of een ban inhoudt.

7. Bij het bepalen van welke combinatie van maatregelen in het algemeen of voor individuele gevallen, de beste milieuveilige handelswijze vormt, moet bijzondere aandacht gegeven worden aan:

- (a) het gevaar voor het milieu van het produkt en de produktie, gebruik en uiteindelijke verwijdering ervan;
- (b) de vervanging door minder verontreinigende activiteiten of stoffen;
- (c) de schaal van het gebruik;
- (d) de potentiële voor- of nadelen voor het milieu van vervangingsmaterialen of -activiteiten;
- (e) vooruitgang en veranderingen inzake wetenschappelijke kennis en inzicht;
- (f) termijnen voor de tenuitvoerlegging;
- (g) sociale en economische implicaties.

8. Daaruit vloeit voort dat wat voor een bepaalde bron de beste milieuveilige handelswijze is, in de loop van de tijd zal veranderen in het licht van de technologische vooruitgang, van economische en sociale factoren, alsook van veranderingen inzake wetenschappelijke kennis en inzichten.

9. Indien de vermindering van de inbreng voortvloeiend uit het gebruik van de beste milieuveilige handelswijze niet leidt tot voor het milieu aanvaardbare resultaten, moeten bijkomende maatregelen getroffen worden en moet de beste milieuveilige handelswijze opnieuw gedefinieerd worden.

AANHANGSEL 2

CRITERIA VERMELD IN PARAGRAAF 2 VAN ARTIKEL 1 VAN BIJLAGE I EN IN PARAGRAAF 2 VAN ARTIKEL 2 VAN BIJLAGE III

1. Bij het vastleggen van prioriteiten en het evalueren van de aard en de omvang van de programma's en maatregelen en de bijbehorende tijdschema's, maken de Verdragsluitende Partijen gebruik van onderstaande criteria:

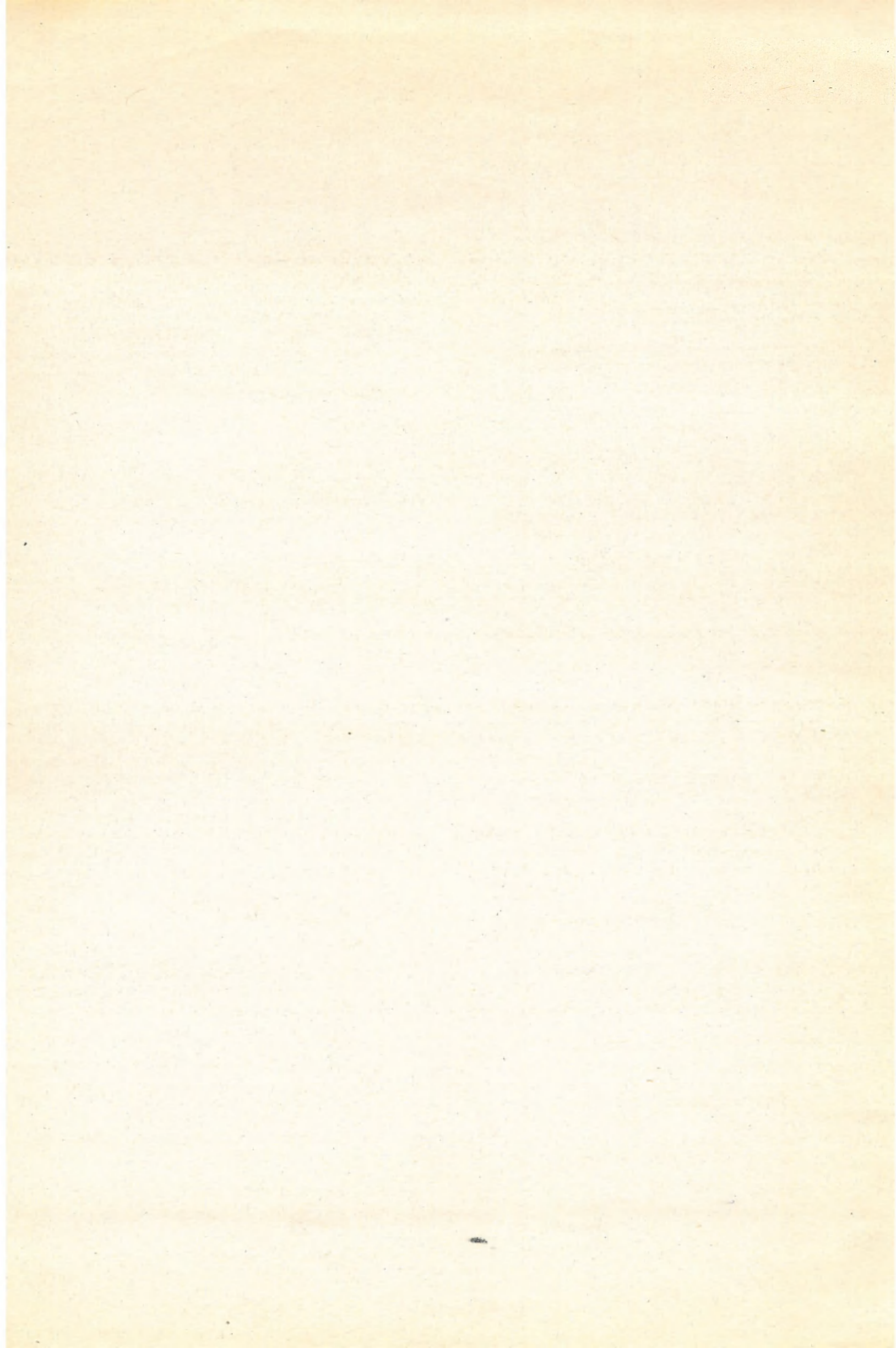
- (a) persistentie;
- (b) toxiciteit of andere schadelijke eigenschappen;
- (c) neiging tot bio-accumulatie;
- (d) radioactiviteit;
- (e) de verhouding tussen waargenomen of (waar de resultaten van waarneming nog niet beschikbaar zijn) voorspelde concentraties en geen-waargenomen-effect concentraties;
- (f) antropogeen veroorzaakt eutrofiëringsrisico;
- (g) grensoverschrijdende betekenis;
- (h) risico op ongewenste veranderingen in het marien ecosysteem en onomkeerbaarheid of bestendigheid van de effecten;
- (i) verstoring van de oogst van zeeproducten of van enig ander rechtmatig gebruik van de zee;
- (j) invloed op de smaak en/of geur van zeeproducten voor menselijke consumptie, of effecten op geur, kleur, transparantie of andere kenmerken van het water in het marien milieu;
- (k) distributiepatroon (d.w.z. betrokken hoeveelheden, gebruikspatroon en waarschijnlijkheid dat het marien milieu bereikt wordt);
- (l) het niet naleven van milieukwaliteitsdoelstellingen.

2. Deze criteria zijn niet noodzakelijkerwijze van gelijk belang bij het beschouwen van een bepaalde stof of groep van stoffen.

3. Stoffen die voor programma's en maatregelen in aanmerking komen, op basis van hoger genoemde criteria, omvatten :

- (a) zware metalen en hun verbindingen;
- (b) organohalogeenvverbindingen (en stoffen die dergelijke verbindingen kunnen vormen in het marien milieu);

- (c) organische fosfor- en siliconenverbindingen;
- (d) biociden zoals pesticiden, fungiciden, herbiciden, insecticiden, slimiciden en chemicaliën die, *inter alia*, gebruikt worden voor de bescherming van hout, timmerhout, houtpulp, cellulose, papier, huiden en textiel;
- (e) van petroleum afgeleide oliën en koolwaterstoffen;
- (f) stikstof- en fosforverbindingen;
- (g) radioactieve stoffen, met inbegrip van afval;
- (h) persistent synthetisch materiaal dat kan drijven, zweven, of zinken.

CONVENTION
POUR LA PROTECTION DU MILIEU MARIN
DE L'ATLANTIQUE DU NORD-EST

TABLE DES MATIERES

PREAMBULE	
ARTICLE 1:	DEFINITIONS
ARTICLE 2:	OBLIGATIONS GENERALES
ARTICLE 3:	POLLUTION PROVENANT DE SOURCES TELLURIQUES
ARTICLE 4:	POLLUTION PAR LES OPERATIONS D'IMMERSION OU D'INCINERATION
ARTICLE 5:	POLLUTION PROVENANT DE SOURCES EN MER
ARTICLE 6:	EVALUATION DE LA QUALITE DU MILIEU MARIN
ARTICLE 7:	POLLUTION AYANT D'AUTRES SOURCES
ARTICLE 8:	RECHERCHE SCIENTIFIQUE ET TECHNIQUE
ARTICLE 9:	ACCES A L'INFORMATION
ARTICLE 10:	COMMISSION
ARTICLE 11:	OBSERVATEURS
ARTICLE 12:	SECRETARIAT
ARTICLE 13:	DECISIONS ET RECOMMANDATIONS
ARTICLE 14:	STATUT DES ANNEXES ET DES APPENDICES
ARTICLE 15:	AMENDEMENT DE LA CONVENTION
ARTICLE 16:	ADOPTION DES ANNEXES
ARTICLE 17:	AMENDEMENT DES ANNEXES
ARTICLE 18:	ADOPTION DES APPENDICES
ARTICLE 19:	AMENDEMENT DES APPENDICES
ARTICLE 20:	DROIT DE VOTE
ARTICLE 21:	POLLUTION TRANSFRONTIERE
ARTICLE 22:	RAPPORTS A PRESENTER A LA COMMISSION
ARTICLE 23:	RESPECT DES ENGAGEMENTS
ARTICLE 24:	REGIONALISATION
ARTICLE 25:	SIGNATURE
ARTICLE 26:	RATIFICATION, ACCEPTATION OU APPROBATION
ARTICLE 27:	ADHESIONS
ARTICLE 28:	RESERVES
ARTICLE 29:	ENTREE EN VIGUEUR

ARTICLE 30:	DENONCIATION
ARTICLE 31:	REMPLACEMENT DES CONVENTIONS D'OSLO ET DE PARIS
ARTICLE 32:	REGLEMENT DES DIFFERENDS
ARTICLE 33:	MISSION DU GOUVERNEMENT DEPOSITAIRE
ARTICLE 34:	TEXTE ORIGINAL
ANNEXE I:	ANNEXE SUR LA PREVENTION ET LA SUPPRESSION DE LA POLLUTION PROVENANT DE SOURCES TELLURIQUES
ANNEXE II:	ANNEXE SUR LA PREVENTION ET LA SUPPRESSION DE LA POLLUTION PAR LES OPERATIONS D'IMMERSION OU D'INCINERATION
ANNEXE III:	ANNEXE SUR LA PREVENTION ET LA SUPPRESSION DE LA POLLUTION PROVENANT DE SOURCES EN MER
ANNEXE IV:	ANNEXE SUR L'EVALUATION DE LA QUALITE DU MILIEU MARIN
APPENDICE 1:	CRITERES DE DEFINITION DES PRATIQUES ET TECHNIQUES VISEES AU PARAGRAPHE 3(b)(i) DE L'ARTICLE 2 DE LA CONVENTION
APPENDICE 2:	CRITERES VISES AU PARAGRAPHE 2 DE L'ARTICLE 1 DE L'ANNEXE I ET AU PARAGRAPHE 2 DE L'ARTICLE 2 DE L'ANNEXE III

**CONVENTION POUR LA PROTECTION
DU MILIEU MARIN
DE L'ATLANTIQUE DU NORD-EST**

LES PARTIES CONTRACTANTES,

RECONNAISSANT que le milieu marin et la faune et la flore qu'il conditionne ont une importance vitale pour toutes les nations;

RECONNAISSANT la valeur intrinsèque du milieu marin de l'Atlantique du nord-est et la nécessité d'en coordonner la protection;

RECONNAISSANT que des actions concertées aux niveaux national, régional et mondial, sont essentielles pour la prévention et la suppression de la pollution marine de même que pour une gestion durable de la zone maritime, qui consiste en une gestion des activités humaines telle que l'écosystème marin puisse continuer d'assurer les utilisations légitimes de la mer et de répondre aux besoins des générations actuelles et futures;

CONSCIENCES du fait que l'équilibre écologique et les utilisations légitimes de la mer sont menacés par la pollution;

PRENANT en considération les recommandations de la Conférence des Nations Unies sur l'environnement humain, qui s'est réunie à Stockholm en juin 1972;

PRENANT également en considération les résultats de la Conférence des Nations Unies sur l'environnement et le développement, qui s'est réunie à Rio de Janeiro en juin 1992;

RAPPELANT les dispositions pertinentes du droit coutumier international contenues dans la XIIème partie de la Convention des Nations Unies sur le droit de la mer et notamment son article 197 sur la coopération mondiale et régionale dans la protection et la préservation du milieu marin;

CONSIDERANT que les intérêts communs des Etats concernés d'une même zone marine doivent les conduire à coopérer au niveau régional ou sub-régional;

RAPPELANT les résultats positifs obtenus dans le contexte de la Convention pour la prévention de la pollution marine par les opérations d'immersion effectuées par les navires et aéronefs, signée à Oslo le 15 février 1972, telle qu'amendée par les protocoles du 2 mars 1983 et du 5 décembre 1989, ainsi que de la Convention pour la prévention de la pollution marine d'origine tellurique, signée à Paris le 4 juin 1974, telle qu'amendée par le protocole du 26 mars 1986;

CONVAINCUES que des actions internationales supplémentaires visant à prévenir et à supprimer la pollution marine doivent être menées sans tarder, comme partie d'un programme progressif et cohérent de protection du milieu marin;

RECONNAISSANT qu'il peut être souhaitable d'adopter au niveau régional, en matière de prévention et de suppression de la pollution du milieu marin ou de protection du milieu marin contre les effets préjudiciables des activités de l'homme, des mesures plus rigoureuses que celles prévues par les conventions ou accords internationaux de portée mondiale;

RECONNAISSANT que les matières relatives à la gestion des pêcheries sont réglementées de manière appropriée par des accords internationaux et régionaux traitant spécifiquement de ces matières;

CONSIDERANT que les actuelles Conventions d'Oslo et de Paris ne réglementent pas suffisamment certaines des nombreuses sources de la pollution, et qu'il est par conséquent justifié de les remplacer par la présente Convention, laquelle couvre toutes les sources de la pollution du milieu marin ainsi que les effets préjudiciables que les activités de l'homme ont sur celui-ci, tient compte du principe de précaution et renforce la coopération régionale;

SONT CONVENUES de ce qui suit:

ARTICLE I **DEFINITIONS**

aux fins de la présente Convention:

- (a) On entend par "zone maritime": les eaux intérieures et la mer territoriale des Parties contractantes, la zone située au-delà de la mer territoriale et adjacente à celle-ci sous juridiction de l'Etat côtier dans la mesure reconnue par le droit international, ainsi que la haute mer, y compris l'ensemble des fonds marins correspondants et leur sous-sol, situées dans les limites suivantes:
 - (i) les régions des océans Atlantique et Arctique et de leurs mers secondaires, qui s'étendent au nord du 36° de latitude nord et entre le 42° de longitude ouest et le 51° de longitude est mais à l'exclusion:
 - (1) de la mer Baltique et des Belts au sud et à l'est des lignes allant d'Hasenore Head à Griben Point, de Korshage à Spodsbjerg et de Gribjerg Head à Kullen,

- (2) de la mer Méditerranée et de ses mers secondaires jusqu'au point d'intersection du 36° parallèle de latitude nord et du 5°36' méridien de longitude ouest;
- (ii) la région de l'océan Atlantique située au nord du 59° de latitude nord et entre 44° de longitude ouest et 42° de longitude ouest.
- (b) On entend par "eaux intérieures": les eaux en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant, dans le cas des cours d'eau, jusqu'à la limite des eaux douces.
- (c) On entend par "limite des eaux douces": l'endroit dans un cours d'eau où, à marée basse et en période de faible débit d'eau douce, le degré de salinité augmente sensiblement, par suite de la présence de l'eau de mer.
- (d) On entend par "pollution": l'introduction par l'homme, directement ou indirectement, de substances ou d'énergie dans la zone maritime, créant ou susceptibles de créer des risques pour la santé de l'homme, des dommages aux ressources biologiques et aux écosystèmes marins, des atteintes aux valeurs d'agrément ou des entraves aux autres utilisations légitimes de la mer.
- (e) On entend par "sources telluriques": les sources ponctuelles et diffuses à terre, à partir desquelles des substances ou de l'énergie atteignent la zone maritime, par l'intermédiaire des eaux, de l'air ou directement depuis la côte. Elles englobent les sources associées à tout dépôt délibéré à des fins d'élimination dans le sous-sol marin, rendu accessible depuis la terre par un tunnel, une canalisation ou d'autres moyens, ainsi que les sources associées aux structures artificielles placées à des fins autres que des activités offshore dans la zone maritime sous la juridiction d'une Partie contractante.
- (f) On entend par "immersion":
- (i) tout déversement délibéré dans la zone maritime de déchets ou autres matières
- (1) à partir de navires ou aéronefs;
- (2) à partir d'installations offshore;
- (ii) toute élimination délibérée ou tout sabordage dans la zone maritime
- (1) de navires ou aéronefs;
- (2) d'installations offshore et de pipelines offshore.

(g) Le terme "immersion" ne vise pas:

- (i) le déversement, conformément à la Convention internationale de 1973 pour la prévention de la pollution par les navires, telle que modifiée par le Protocole de 1978 y afférent, ou à d'autres réglementations internationales applicables, de déchets ou autres matières produits directement ou indirectement lors de l'exploitation normale de navires ou d'aéronefs ou d'installations offshore, à l'exception des déchets ou autres matières transportés par ou transbordés sur des navires ou des aéronefs ou des installations offshore qui sont utilisés pour l'élimination de ces déchets ou autres matières ou provenant du traitement de tels déchets ou autres matières à bord de ces navires ou aéronefs ou installations offshore;
- (ii) le dépôt de matières à des fins autres que leur simple élimination sous réserve que, si le dépôt a un but autre que celui pour lequel les matières ont été conçues ou construites à l'origine, il soit fait conformément aux dispositions pertinentes de la Convention; et
- (iii) aux fins de l'Annexe III, l'abandon *in situ*, en totalité ou en partie, d'une installation offshore désaffectée, ou de pipelines offshore désaffectés, sous réserve que toute opération de ce type soit effectuée conformément à toute disposition pertinente de la présente Convention, et à d'autres dispositions pertinentes du droit international.

(h) On entend par "incinération": toute combustion délibérée de déchets ou autres matières dans la zone maritime, aux fins de leur destruction thermique.

(i) Le terme "incinération" ne vise pas la destruction thermique de déchets ou autres matières, conformément au droit international applicable, produits directement ou indirectement lors de l'exploitation normale de navires, d'aéronefs ou d'installations offshore, autre que la destruction thermique de déchets ou autres matières à bord de navires, d'aéronefs ou d'installations offshore qui sont utilisés pour une telle destruction thermique.

(j) On entend par "activités offshore": les activités menées dans la zone maritime aux fins de la prospection, de l'évaluation ou de l'exploitation des hydrocarbures liquides et gazeux.

(k) On entend par "sources offshore": les installations offshore et les pipelines offshore, à partir desquels des substances ou de l'énergie parviennent à la zone maritime.

- (l) On entend par "installation offshore": toute structure artificielle, installation ou navire, ou des parties de ceux-ci, flottante ou fixée sur le fond de la mer, et placée dans la zone maritime aux fins d'activités offshore.
- (m) On entend par "pipeline offshore": tout pipeline qui a été placé dans la zone maritime aux fins d'activités offshore.
- (n) On entend par "navires ou aéronefs": les embarcations de mer ou les appareils aériens de quelque type que ce soit, leurs parties, et leurs autres équipements. Cette expression vise les appareils sur coussin d'air, les appareils flottants automoteurs ou non, ainsi que d'autres structures artificielles se trouvant dans la zone maritime, de même que leur équipement, mais ne vise pas les installations et pipelines offshore.
- (o) L'expression "déchets ou autres matières" ne vise pas:
 - (i) les restes humains;
 - (ii) les installations offshore;
 - (iii) les pipelines offshore;
 - (iv) le poisson non transformé ni les déchets de poisson évacués des navires de pêche.
- (p) On entend par "Convention", sauf si le texte en dispose autrement: la Convention pour la protection du milieu marin de l'Atlantique du nord-est, ses annexes et ses appendices.
- (q) On entend par "Convention d'Oslo": la Convention pour la prévention de la pollution marine par les opérations d'immersion effectuées par les navires et aéronefs, signée à Oslo le 15 février 1972, telle qu'amendée par les protocoles du 2 mars 1983 et du 5 décembre 1989.
- (r) On entend par "Convention de Paris": la Convention pour la prévention de la pollution marine d'origine tellurique, signée à Paris le 4 juin 1974, telle qu'amendée par le protocole du 26 mars 1986.
- (s) On entend par "organisation régionale d'intégration économique": une organisation constituée par des Etats souverains d'une région donnée, qui a compétence dans des domaines régis par la Convention et a été dûment mandatée, conformément à ses procédures internes, pour signer, ratifier, accepter ou approuver la Convention ou pour y adhérer.

ARTICLE 2

OBLIGATIONS GENERALES

1. (a) Conformément aux dispositions de la Convention, les Parties contractantes prennent toutes les mesures possibles afin de prévenir et de supprimer la pollution, ainsi que les mesures nécessaires à la protection de la zone maritime contre les effets préjudiciables des activités humaines, de manière à sauvegarder la santé de l'homme et à préserver les écosystèmes marins et, lorsque cela est possible, à rétablir les zones marines qui ont subi ces effets préjudiciables.
 - (b) A cette fin, les Parties contractantes adoptent, individuellement et conjointement, des programmes et des mesures, et harmonisent leurs politiques et stratégies.
 2. Les Parties contractantes appliquent:
 - (a) le principe de précaution, selon lequel des mesures de prévention doivent être prises lorsqu'il y a des motifs raisonnables de s'inquiéter du fait que des substances ou de l'énergie introduites, directement ou indirectement, dans le milieu marin, puissent entraîner des risques pour la santé de l'homme, nuire aux ressources biologiques et aux écosystèmes marins, porter atteinte aux valeurs d'agrément ou entraver d'autres utilisations légitimes de la mer, même s'il n'y a pas de preuves concluantes d'un rapport de causalité entre les apports et les effets;
 - (b) le principe du pollueur payeur, selon lequel les frais résultant des mesures de prévention, de réduction de la pollution et de lutte contre celle-ci doivent être supportés par le pollueur.
 3. (a) En mettant en oeuvre la Convention, les Parties contractantes adoptent des programmes et mesures qui fixent, en tant que de besoin, des dates limites d'application, et qui tiennent pleinement compte de la mise en oeuvre des derniers progrès techniques réalisés et des méthodes conçues afin de prévenir et de supprimer intégralement la pollution.
 - (b) A cette fin:
 - (i) en tenant compte des critères exposés dans l'appendice 1, elles définissent pour ce qui concerne les programmes et mesures, l'application, entre autres choses:
 - des meilleures techniques disponibles
 - de la meilleure pratique environnementale
- y compris, en tant que de besoin, des techniques propres;

- (ii) en mettant en oeuvre ces programmes et mesures, elles font en sorte de faire appliquer les meilleures techniques disponibles et la meilleure pratique environnementale telles qu'elles auront été définies, y compris, en tant que de besoin, les techniques propres.

4. Les Parties contractantes mettent en oeuvre les mesures qu'elles ont adoptées de manière à ne pas augmenter la pollution de la mer en dehors de la zone maritime ainsi que dans d'autres secteurs de l'environnement.

5. Aucune des dispositions de la Convention ne peut être interprétée comme empêchant les Parties contractantes de prendre, individuellement ou conjointement, des mesures plus strictes en matière de prévention et de suppression de la pollution de la zone maritime ou de protection de la zone maritime contre les effets préjudiciables des activités humaines.

ARTICLE 3

POLLUTION PROVENANT DE SOURCES TELLURIQUES

Les Parties contractantes prennent, individuellement et conjointement, toutes les mesures possibles afin de prévenir et de supprimer la pollution provenant de sources telluriques, conformément aux dispositions de la Convention, en particulier dans les conditions prévues à l'annexe I.

ARTICLE 4

POLLUTION DUE AUX OPERATIONS D'IMMERSION OU D'INCINERATION

Les Parties contractantes prennent, individuellement et conjointement, toutes les mesures possibles afin de prévenir et de supprimer la pollution par les opérations d'immersion ou d'incinération de déchets ou autres matières, conformément aux dispositions de la Convention, en particulier dans les conditions prévues à l'annexe II.

ARTICLE 5

POLLUTION PROVENANT DE SOURCES OFFSHORE

Les Parties contractantes prennent, individuellement et conjointement, toutes les mesures possibles afin de prévenir et de supprimer la pollution provenant de sources offshore, conformément aux dispositions de la Convention, en particulier dans les conditions prévues à l'annexe III.

ARTICLE 6
EVALUATION DE LA QUALITE DU MILIEU MARIN

Les Parties contractantes, conformément aux dispositions de la Convention, en particulier dans les conditions prévues à l'annexe IV:

- (a) établissent et publient conjointement à intervalles réguliers des bilans de l'état de la qualité du milieu marin et de son évolution, pour la zone maritime ou pour les régions ou sous-régions de celle-ci;
- (b) intègrent dans ces bilans une évaluation de l'efficacité des mesures prises et prévues en vue de la protection du milieu marin ainsi que la définition de mesures prioritaires.

ARTICLE 7
POLLUTION AYANT D'AUTRES SOURCES

Les Parties contractantes coopèrent dans le but d'adopter, en sus des annexes visées aux articles 3, 4, 5 et 6 ci-dessus, des annexes prescrivant des mesures, des procédures et des normes afin de protéger la zone maritime contre la pollution d'autres sources, dans la mesure où cette pollution ne fait pas déjà l'objet de mesures efficaces convenues par d'autres organisations internationales ou prescrites par d'autres conventions internationales.

ARTICLE 8
RECHERCHE SCIENTIFIQUE ET TECHNIQUE

1. Afin de remplir les objectifs de la Convention les Parties contractantes élaborent des programmes complémentaires ou conjoints de recherche scientifique et technique et, conformément à une procédure type, transmettent à la Commission:

- (a) les résultats de ces recherches complémentaires ou conjointes ou d'autres recherches pertinentes;
- (b) le détail des autres programmes pertinents de recherche scientifique et technique.

2. Ce faisant, les Parties contractantes tiennent compte des travaux réalisés dans ces domaines par les organisations et agences internationales compétentes.

ARTICLE 9 ACCES A L'INFORMATION

1. Les Parties contractantes font en sorte que leurs autorités compétentes soient tenues de mettre à la disposition de toute personne physique ou morale les informations décrites au paragraphe 2 du présent article, en réponse à toute demande raisonnable, sans que ladite personne soit obligée de faire valoir un intérêt, sans frais disproportionnés, le plus rapidement possible et dans un délai de deux mois au plus.

2. Les informations visées au paragraphe 1 du présent article sont constituées par toute information disponible sous forme écrite, visuelle, sonore ou contenue dans des banques de données concernant l'état de la zone maritime et les activités ou les mesures les affectant ou susceptibles de les affecter, ainsi que les activités conduites ou les mesures adoptées conformément à la Convention.

3. Les dispositions du présent article n'affectent pas le droit qu'ont les Parties contractantes, conformément à leur législation nationale et aux réglementations internationales applicables, d'opposer un refus à une demande d'information lorsque celle-ci a trait:

- (a) à la confidentialité des délibérations des autorités publiques, des relations internationales ou au secret de la défense nationale,
- (b) à la sécurité publique,
- (c) à des affaires qui sont ou ont été pendantes devant une juridiction ou qui font ou qui ont fait l'objet d'une enquête (y compris une enquête disciplinaire) ou qui font l'objet d'une instruction préliminaire,
- (d) au secret commercial et industriel, y compris la propriété intellectuelle,
- (e) à la confidentialité des données et/ou des dossiers personnels,
- (f) aux données fournies par un tiers sans qu'il y soit juridiquement tenu,
- (g) aux données dont la divulgation aurait plutôt pour effet de porter atteinte à l'environnement auquel elles se réfèrent.

4. Le refus de communiquer l'information demandée doit être motivé.

ARTICLE 10 COMMISSION

1. Il est créé une Commission constituée de représentants de chacune des Parties contractantes. La Commission se réunit à intervalles réguliers et à tout moment lorsque, en raison de circonstances particulières, il en est ainsi décidé conformément au règlement intérieur.

2. La Commission a pour mission:

- (a) de surveiller la mise en oeuvre de la Convention;
- (b) d'une manière générale, d'examiner l'état de la zone maritime, l'efficacité des mesures adoptées, les priorités et la nécessité de toute mesure complémentaire ou différente;
- (c) d'élaborer, conformément aux obligations générales prévues par la Convention, des programmes et mesures visant à prévenir et à supprimer la pollution ainsi qu'à exercer un contrôle sur les activités qui peuvent, directement ou indirectement, porter atteinte à la zone maritime; ces programmes et mesures peuvent comporter, en tant que de besoin, des instruments économiques;
- (d) de définir à intervalles réguliers son programme de travail;
- (e) de créer les organes subsidiaires qu'elle juge nécessaires, et de définir leur mandat;
- (f) d'examiner et, en tant que de besoin, d'adopter les propositions d'amendement de la Convention conformément aux articles 15, 16, 17, 18, 19 et 27;
- (g) de remplir les fonctions qui lui sont confiées par les Articles 21 et 23 et, en tant que de besoin, toute autre fonction prévue par la Convention.

3. A ces fins, la Commission peut, entre autres, adopter des décisions et des recommandations conformément à l'Article 13.

4. La Commission établit son règlement intérieur, qui est adopté par un vote à l'unanimité des Parties contractantes.

5. La Commission établit son règlement financier, qui est adopté par un vote à l'unanimité des Parties contractantes.

ARTICLE 11 OBSERVATEURS

1. La Commission peut, par un vote à l'unanimité des Parties contractantes, décider d'admettre en qualité d'observateur:

- (a) tout Etat non Partie contractante à la Convention;
- (b) toute organisation internationale gouvernementale ou toute organisation non gouvernementale dont les activités ont un rapport avec la Convention.

2. Ces observateurs peuvent participer aux réunions de la Commission sans pour autant disposer d'un droit de vote, et peuvent soumettre à la Commission toute information ou tout rapport relatif aux objectifs de la Convention.

3. Les conditions d'admission et de participation des observateurs sont établies par le règlement intérieur de la Commission.

ARTICLE 12 SECRETARIAT

1. Il est créé un Secrétariat permanent.

2. La Commission nomme un Secrétaire exécutif, définit les fonctions de ce poste ainsi que les conditions dans lesquelles celui-ci doit être rempli.

3. Le Secrétaire exécutif remplit les fonctions nécessaires à la gestion de la Convention et aux travaux de la Commission, ainsi que les autres missions qui lui sont confiées par la Commission conformément à son règlement intérieur et à son règlement financier.

ARTICLE 13 DECISIONS ET RECOMMANDATIONS

1. Des décisions et des recommandations sont adoptées par un vote à l'unanimité des Parties contractantes. Si l'unanimité ne peut se faire, et sauf disposition contraire de la Convention, la Commission peut néanmoins adopter des décisions ou des recommandations par un vote à la majorité des trois-quarts des Parties contractantes.

2. A l'expiration d'un délai de deux cents jours à compter de son adoption, une décision lie les Parties contractantes qui l'ont votée et qui n'ont pas notifié par écrit au Secrétaire exécutif dans ce délai leur incapacité à accepter cette décision, sous réserve qu'à l'expiration de ce délai, les trois quarts des Parties contractantes aient, soit voté la décision sans retirer leur acceptation, soit notifié par écrit au Secrétaire exécutif qu'elles sont en mesure d'accepter celle-ci. Cette décision lie toute autre Partie contractante qui a notifié par écrit au Secrétaire exécutif qu'elle est en mesure d'accepter la décision, soit à compter de cette notification, soit à l'expiration d'un délai de deux cents jours après l'adoption de la décision, si cette date est postérieure.

- (b) de la date à laquelle la Convention entre en vigueur conformément à l'article 29;
- (c) du dépôt des notifications d'acceptation, du dépôt des instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion et de l'entrée en vigueur des amendements à la Convention et de l'adoption des annexes et appendices, et de l'amendement de ceux-ci, conformément aux articles 15, 16, 17, 18 et 19.

ARTICLE 34
TEXTE ORIGINAL

L'original de la Convention, dont les textes français et anglais font également foi, sera déposé auprès du Gouvernement de la République française qui en adressera des copies certifiées conformes aux Parties contractantes et aux signataires de la Convention, et qui remettra une copie certifiée conforme au Secrétaire Général des Nations Unies pour enregistrement et publication, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT A Paris

LE 22 septembre 1992

Pour le gouvernement de la République fédérale d'Allemagne
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Pour le gouvernement du Royaume du Danemark
Pour le gouvernement du Royaume d'Espagne
Pour le gouvernement de la République de Finlande
Pour le gouvernement de la République française
Pour le gouvernement du Royaume-Uni de
Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord
Pour le gouvernement de la République d'Islande
Pour le gouvernement d'Irlande
Pour le gouvernement du Royaume de Norvège
Pour le gouvernement de la République portugaise
Pour le gouvernement du Royaume des Pays-Bas
Pour le gouvernement du Royaume de Suède
Pour le gouvernement de la Confédération suisse
Pour le gouvernement du Grand Duché de Luxembourg
Pour la Commission des Communautés Européennes

ANNEXE I
SUR LA PREVENTION ET LA SUPPRESSION DE LA POLLUTION
PROVENANT DE SOURCES TELLURIQUES

ARTICLE 1

1. Lors de l'adoption de programmes et mesures aux fins de la présente annexe, les Parties contractantes exigent, individuellement ou conjointement, le recours:

- aux meilleures techniques disponibles pour les sources ponctuelles
- à la meilleure pratique environnementale pour les sources ponctuelles et diffuses

y compris, en tant que de besoin, aux techniques propres.

2. Pour fixer les priorités et évaluer la nature et l'ampleur des programmes et des mesures, ainsi que les calendriers correspondants, les Parties contractantes appliquent les critères visés à l'appendice 2.

3. Les Parties contractantes prennent des mesures de prévention afin de réduire les risques de pollution causés par les accidents.

4. Lors de l'adoption de programmes et mesures pour les substances radioactives, y compris les déchets, les Parties contractantes tiennent également compte:

- (a) des recommandations des autres organisations et institutions internationales compétentes;
- (b) des procédures de surveillance recommandées par ces organisations et institutions internationales.

ARTICLE 2

1. Les rejets ponctuels dans la zone maritime, et les émissions dans l'eau ou dans l'air, qui atteignent la zone maritime et peuvent lui porter atteinte, sont strictement soumis à autorisation ou à réglementation par les autorités compétentes des Parties contractantes. Ces autorisations ou réglementations mettent en oeuvre, notamment, les décisions pertinentes de la Commission qui lient la Partie contractante concernée.

4. Si la réduction des rejets et des émissions qui résulte de l'application des meilleures techniques disponibles ne conduit pas à des résultats acceptables sur le plan de l'environnement, des mesures complémentaires doivent être mises en oeuvre.

5. Le terme "techniques" désigne aussi bien la technique appliquée que le mode de conception, de construction, d'entretien, d'exploitation et de démontage de l'installation.

MEILLEURE PRATIQUE ENVIRONNEMENTALE

6. L'expression "meilleure pratique environnementale" désigne la mise en oeuvre de la combinaison la mieux adaptée de mesures et de stratégies de lutte environnementales. Dans la sélection à opérer dans chacun des cas, l'éventail de mesures progressives énumérées ci-après sera au moins examiné:

- (a) l'information et l'éducation du grand public et des utilisateurs sur les conséquences pour l'environnement, du choix de telle ou telle activité et du choix des produits, de leur utilisation et de leur élimination finale;
- (b) le développement et l'application de codes de bonne pratique environnementale, couvrant tous les aspects de l'activité pendant le cycle de vie du produit;
- (c) un étiquetage obligatoire renseignant les utilisateurs sur les risques pour l'environnement provoqués par un produit, par son utilisation et par son élimination finale;
- (d) l'économie des ressources, notamment les économies d'énergie;
- (e) la mise à la disposition du grand public de systèmes de collecte et d'élimination;
- (f) la limitation de l'utilisation des substances ou des produits dangereux, et de la production des déchets dangereux;
- (g) le recyclage, la récupération et la réutilisation;
- (h) l'application d'instruments économiques aux activités, aux produits ou aux groupes de produits;
- (i) la mise en place d'un système d'autorisation comprenant un éventail de contraintes ou une interdiction.

7. Pour déterminer la combinaison de mesures qui constitue la meilleure pratique environnementale en général ou dans des cas particuliers, une attention particulière sera accordée:

- (a) au risque pour l'environnement causé par le produit et sa fabrication, son utilisation et son élimination finale;

- (b) au remplacement par des activités ou des substances moins polluantes;
- (c) à l'ampleur de la consommation;
- (d) aux avantages ou aux inconvénients potentiels pour l'environnement des matières ou des activités de substitution;
- (e) aux progrès et à l'évolution des connaissances et de la compréhension scientifiques;
- (f) aux délais de mise en oeuvre;
- (g) aux conséquences économiques et sociales.

8. Il s'ensuit donc que dans le cas d'une source donnée, la meilleure pratique environnementale évoluera dans le temps en fonction des progrès techniques, des facteurs économiques et sociaux, ainsi que de l'évolution des connaissances et de la compréhension scientifiques.

9. Si la réduction des apports qui résulte du recours à la meilleure pratique environnementale ne conduit pas à des résultats acceptables sur le plan de l'environnement, des mesures complémentaires doivent être appliquées et la meilleure pratique environnementale doit être redéfinie.

APPENDICE 2

CRITERES VISES AU PARAGRAPHE 2 DE L'ARTICLE 1 DE L'ANNEXE I ET AU PARAGRAPHE 2 DE L'ARTICLE 2 DE L'ANNEXE III

1. Pour fixer les priorités et évaluer la nature et l'ampleur des programmes et des mesures, ainsi que les calendriers correspondants, les Parties contractantes appliquent les critères énumérés ci-dessous:

- (a) persistance;
- (b) toxicité ou autres propriétés nocives;
- (c) tendance à la bioaccumulation;
- (d) radioactivité;

- (e) ratio entre les teneurs observées ou (lorsque les résultats des observations ne sont pas encore disponibles) prévues d'une part, et les teneurs sans effet observé d'autre part;
- (f) risque d'eutrophisation (d'origine) anthropogène;
- (g) importance sur le plan transfrontalier;
- (h) risque de modifications indésirables de l'écosystème marin et irréversibilité ou persistance des effets;
- (i) gêne apportée à la collecte des produits de la mer à usage alimentaire ou à d'autres utilisations légitimes de la mer;
- (j) effets sur le goût et/ou sur l'odeur des produits de la mer destinés à la consommation humaine, ou effets sur l'odeur, la couleur, la transparence ou d'autres caractéristiques de l'eau de mer;
- (k) profil de distribution (autrement dit quantités en cause, profil de consommation et risque d'atteindre le milieu marin);
- (l) non réalisation des objectifs de qualité environnementale.

2. Dans l'étude d'une substance ou d'un groupe de substances donné, ces critères ne sont pas nécessairement d'égale importance.

3. Les critères mentionnés ci-dessus indiquent que les substances qui feront l'objet de programmes et mesures englobent:

- (a) les métaux lourds et leurs composés
- (b) les composés organobalogénés (et les substances qui peuvent donner naissance à de tels composés dans le milieu marin)
- (c) les composés organiques du phosphore et du silicium;
- (d) les biocides, tels que les pesticides, fongicides, herbicides, insecticides, produits antimoisissures, ainsi que les produits chimiques servant, entre autres, à protéger le bois, le bois de construction, la pâte à papier de bois, la cellulose, le papier, les peaux et les textiles;

- (e) les huiles et les hydrocarbures d'origine pétrolière;
- (f) les composés d'azote et de phosphore;
- (g) les substances radioactives, y compris les déchets;
- (h) les matières synthétiques persistantes qui peuvent flotter, rester en suspension ou couler